

مسائل حقوقی برای تازهواردان:
اطلاعاتی در باره تأمین درآمد و
خدمات دولتی برای تازهواردان به کانادا
که مقیم بی.بی.سی. هستند.

می 2014

ویراست سوم و بهروزرسانی 2013-2014

- بهروزرسانی و بازنویسی: میریام یوریگوا، ، کارشناس حقوق، برنامه حمایت حقوقی موزاییک
- پشتیبانی حقوقی و بازبینی: شین مولینو، دفتر وکالت شین مولینو؛ الیسون وارد، وکیل دادگستری و مشاور حقوقی، انجمن کمک حقوقی اجتماعی

نوامبر 2008

- نسخه‌ی پیش نویس: اسکات مک تگارت، برنامه خیریه (رایگان) دانشجویان رشته حقوق
- بهروزرسانی و بازنویسی: میریام یوریگوا، کارشناس حقوق، برنامه حمایت حقوقی موزاییک
- هماهنگ-کننده پروژه: میریام یوریگوا، کارشناس حقوق، برنامه حمایت حقوقی موزاییک
- پشتیبانی حقوقی و بازبینی: شین مالینو، الجین، کائُن و همکاران (مسئولیت محدود)، راس سالوادور و سارا خان، حقوقدانان کارمند مرکز هواداری از منافع عمومی بی‌سی؛ الیسون وارد، وکیل دادگستری و مشاور حقوقی، انجمن کمک حقوقی اجتماعی

میریام یوریگوا، کارشناس حقوق، مایل است از همه کسانی که در تهیه این راهنمای آموزش همگانی دست اندر کار بوده‌اند سپاسگزاری کند. او از حمایت‌های نسخه‌خوانان، نویسندگان فنی، کارکنان نشر رومیزی (کامپیوتری)، و کارکنان سکن‌گزینی که در این پروژه همکاری داشته‌اند صمیمانه قدردانی می‌کند.

انجام این پروژه با کمک مالی دولت کانادا و دولت بریتیش کلمبیا میسر گردیده است.

انتشار نسخه ی نخست این راهنما با کمک مالی بنیاد قانون بریتیش کلمبیا انجام گردیده بود.

بازچاپ این جزوه به شکل تجاری ممنوع است، اما از تکثیر آن برای منظورهای دیگر، با ذکر نام منابع و تهیه کنندگان، استقبال می‌شود.

فهرست مطالب

2	حمایت مالی
2	کمک رفاهی (ولفر)
7	بیمه کار
7	مزایای عادی بیمه کار
8	سایر مزایای ویژه بیمه کار
10	تأمین درآمد سالمندان
10	طرح مستمری بازنشستگی کانادا (Canada Pension Plan)
13	برنامه تأمین سالخوردگی (Old Age Security)
14	مهاجران تحت تکفل و برنامه‌ی مستمری تأمین سالخوردگی
15	کمک هزینه‌ی تکمیلی به سالمندان (Senior's Supplement)
15	کمک رفاهی (ولفر Welfare)
15	امداد سرپناه برای سالخوردگان اجارمنشین (SAFER)
17	استخدام
17	استانداردهای استخدامی
18	کارگران بیگانه
19	اجازه کار قانونی (Legal Work Authorization)
22	ایمنی کاری بی‌سی (WorkSafe BC)
24	بیمه پزشکی همگانی
24	طرح خدمات پزشکی (MSP)
25	کمک حق بیمه (Premium Assistance)
26	برنامه موقت بهداشت فدرال (Interim Federal Health Program)
29	وضعیت مهاجرت
29	شهروندی کانادا
29	وضعیت اقامت دائم
34	حفاظت
34	پناهندگان ساکن خارج
36	پناهندگان درون کشور
38	دارندگان اقامت موقت

42	آموزش و پرورش.....
42	مدرسه همگانی (کودکستان تا کلاس 12).....
43	وام دانشجویی بی‌سی (Student Aid BC).....
45	مالیات.....
46	مزایای مالیاتی کودک (Child Tax Benefits).....
47	مزایای همگانی مراقبت از کودک (Universal Child Care Benefit).....
47	کمک‌هزینه‌ی فرزند و همسر.....
53	منابع حقوقی.....
58	سازمانهای اجتماعی (COMMUNITY AGENCIES).....

در کانادا، دولت‌های فدرال و استانی خدمات گوناگونی ارائه می‌کنند. برای دسترسی به این خدمات اغلب به شرایط شهروندی و اقامتی خاصی نیاز است و، در برخی موارد، استفاده از خدمات دولتی ممکن است بر وضعیت تقاضای مهاجرت تأثیر بگذارد. این کتابچه‌ی راهنما اطلاعاتی اساسی را در باره‌ی خدمات مهم دولتی و نیز چگونگی تأثیر این خدمات بر جریان مهاجرت ارائه می‌کند. این اطلاعات نباید جایگزینی برای مشاوره‌ی حقوقی تلقی شوند. اگر به کمک احتیاج دارید، لطفاً با یک کارشناس حقوقی واجد شرایط مشورت کنید.

ما در پایان این متن چندین مرکز ارجاعی را معرفی کرده‌ایم.

قانونها هر لحظه در معرض تغییر هستند، پس همواره باید به جدیدترین قانونها و سیاستگزاریهای وضع شده مراجعه نمود.

کمک رفاهی (ولفر)

کمک رفاهی یا ولفر (که گاهی به آن کمک اجتماعی یا کمک درآمد نیز گفته می‌شود) پول و/یا مزایای دیگری است که وزارت توسعه اجتماعی و نوآوری اجتماعی (که به اختصار «وزارت» نوشته خواهد شد) در بی‌سی به کسانی می‌پردازد که از عهده‌ی ضرورت‌های اولیه‌ی زندگی، از قبیل مسکن، غذا و دارو بر نمی‌آیند. این کمک رفاهی اغلب به کسانی داده می‌شود که نمی‌توانند کار کنند یا کار پیدا کنند، یا تنها به صورت پاره وقت کار می‌کنند.

برای داشتن شرایط مزایای ولفر، باید درآمد ماهانه‌ی «واحد خانواده»ی متقاضی از مبلغ تعیین شده کمتر باشد، و دارایی‌های متقاضی (پول و سایر متعلقات) نیز از مبلغ معینی کمتر باشد. یک «واحد خانوادگی» از نظر این وزارت عبارت است از فرد (متقاضی)، همسر / همسر عرفی و فرزندان وابسته‌ای که با آن‌ها زندگی می‌کنند. برای اینکه همسر / همسر عرفی و فرزندان در واحد خانواده به شمار آورده شوند، آنها باید با فرد متقاضی زندگی کنند و فرزندان/ وابستگان باید کمتر از 19 سال سن داشته باشند.

در بی‌سی، چهار نوع برنامه ولفر وجود دارد:

- کمک درآمد. برای بیشتر مردم ولفر به معنای دریافت کمک درآمد است.
 - کمک سختی زندگی. کمک موقت به کسانی که نمی‌توانند کمک درآمد دریافت کنند اما نیازمند هستند و سایر شرایط را دارا هستند.
 - افراد دارای مزایای موانع چندگانه مزمن. برای کسانی که دارای وضعیتی پزشکی هستند که کار کردن برایشان مشکل است. برای واجد شرایط بودن، شما باید به مدت 12 ماه از 15 ماه گذشته کمک درآمد و / یا کمک سختی زندگی دریافت کرده باشید.
 - افراد دریافت کننده مزایای از کار افتادگی. برای افراد دارای از کار افتادگی و خانواده‌هایشان.
- افراد می‌توانند درخواست ولفر کنند اگر:
- بزرگسال هستند (19 ساله یا بزرگتر هستند. چند استثنا وجود دارد)؛
 - در بی‌سی، زندگی می‌کنند؛ و
 - دارای شرایط شهروندی هستند، به این معنی که آنها (یا چنانچه با خانواده‌شان زندگی می‌کنند، یکی از اعضای بزرگسال خانواده که با آنها زندگی می‌کند):
 - o شهروند کانادا هستند؛
 - o دارای اقامت دائم (مقیم در خاک کانادا) هستند؛

0 پناهنده‌ی کنوانسیون هستند یا بر طبق قانون حفاظت مهاجران و پناهندگان کانادا، فرد تحت حفاظت به شمار می‌روند؛

0 دارای اجازه‌ی اقامت موقت در کانادا هستند؛ یا

0 مشمول حکم انتقال به خارج از کانادا هستند اما این حکم قابل اجرا نیست.

در خصوص شرایط یاد شده در بالا برای دریافت ولفر، یک استثناء وجود دارد. اگر همسر فرد متقاضی این شرایط را دارا نباشد، وزارت به او ولفر پرداخت نخواهد کرد. یک پدر یا مادر مجرد که دارای وضعیت مهاجرتی قانونی در کانادا نباشد، می‌تواند ولفر دریافت کند، اگر:

- دست کم یکی از فرزندان آنان کمتر از 19 ساله باشد، با آن‌ها زندگی کند، و شهروند کانادا باشد؛
- پدر یا مادری که متقاضی ولفر است همسر بدرفتار خود را ترک کرده باشد؛
- پدر یا مادری که متقاضی ولفر است درخواست ویزای اقامت دائم کانادا را کرده باشد؛ و
- پدر یا مادر نمی‌تواند با فرزند/ان خود از بی‌سی خارج شود، به یکی از دلایل‌های زیر:

0 فرد دیگری که مقیم بی‌سی است دارای حق پرورش فرزندان است (که به آن حق نگهداری و دسترسی نیز گفته می‌شود) یا بنا به حکم دادگاه یا موافقتنامه یا هر مقررات دیگری، حق تماس (ملاقات) با یک یا چند فرزند را دارد، و اگر آن پدر یا مادر به همراهی فرزندان بی‌سی را ترک کند، شرایط حکم دادگاه، یا توافقنامه یا سایر مقررات نقض شود

0 فرد دیگری که مقیم بی‌سی است درخواست حق پرورش فرزند یا حق تماس با او را دارد؛ یا

0 شما یا یکی از فرزندان‌تان به دلیل بیماری تحت درمان هستید و ترک کردن بی‌سی سلامت جسمی شما یا آن فرزند را به خطر بیندازد.

اگر همسری که در واحد خانواده زندگی می‌کند شرایط شهروندی لازم را نداشته باشد، وزات مزبور مزایای ولفر را به او نخواهد پرداخت. دیدارکنندگان، دانشجویان و کارگرانی که با اجازه کار موقت در بی‌سی ساکن باشند دارای شرایط دریافت ولفر نیستند.

کسی که کمک درآمد دریافت می‌کند، نباید بیش از 30 روز متوالی در هر سال خارج از بی‌سی باشد. اگر کسی بدون اجازه‌ی قبلی این قانون را نقض کند، نخواهد توانست که ولفر دریافت کند مگر اینکه طی بررسی مجد شرایط او احراز شود. ممکن است که وزارت به یکی از دلایل‌های زیر به کسی که بیش از سی روز متوالی خارج از بی‌سی باشد ولفر بپردازد:

- برای مطالعه در یک آموزشگاه به رسمیت شناخته شده؛
- برای درمان پزشکی به توصیه یک پزشک؛ یا
- در موارد خاصی که بازداشتن شما از ترک کردن بی‌سی. عادلانه نباشد.

همسران یا وابستگان تحت تکفل

اگر فرد یا وابستگان او با حمایت کفیل (sponsored) به کانادا آمده باشند، کفیل آن‌ها تعهد سپرده است که برای مدت معینی (3 یا 10 سال) از آن‌ها حمایت مالی کند. کفالت یک قرارداد الزام‌آور حقوقی شمرده می‌شود. اگر فردی که تحت کفالت است در طول این مدت درخواست وافر نماید، باید به وزارت مزبور ثابت کند که کفیل آن‌ها نمی‌تواند یا نمی‌خواهد از او حمایت مالی کند. **تنها موردی که فرد ملزم به اثبات این امر نیست هنگامی است که مورد بدرفتاری کفیل واقع می‌شود.**

اگر کفیلان با شما بدرفتاری می‌کند، لطفاً بلافاصله درخواست کمک کنید. برای اطلاع از منابع موجود، بخش پایانی این جزوه را ببینید یا با خط تلفنی پیوند برده‌دیده (VictimLink BC) به شماره 1-800-563-0808 تماس بگیرید. به امنیت خود و کودکان‌تان اولویت دهید. اگر امنیت‌تان در خطر است، بی‌درنگ با شماره 9-1-1 تماس بگیرید.

کاریابی

تقریباً همه‌ی متقاضیان می‌بایست پیش از دریافت مزایای کمک درآمد یک دوره‌ی کاریابی را تکمیل کنند. اگر شما یا همسران تا پیش از این هرگز مزایای کمک درآمد را در بی‌سی دریافت نکرده‌اید، مدت دوره‌ی کاریابی شما پنج هفته خواهد بود. اگر در گذشته تنها مزایای سختی زندگی را دریافت کرده باشید نیز مدت کاریابی شما پنج هفته خواهد بود. اگر شما یا همسران پیش از این در بی‌سی کمک درآمد دریافت کرده باشید، کاریابی شما سه هفته طول خواهد کشید.

برخی افراد پیش از دریافت کمک درآمد ملزم به تکمیل دوره‌ی کاریابی نیستند. این افراد عبارتند از:

- کسانی که همسر بدرفتار یا سایر بستگان بدرفتار خود را ترک می‌کنند؛
- پدر یا مادر مجردی که دست کم یک فرزند زیر 3 سال دارد؛
- اشخاصی که دارای مشکل جسمی یا روانی هستند که به اعتقاد وزارت یاد شده مانع کاریابی آن‌ها می‌شود؛
- افراد 65 ساله یا بزرگتر؛
- واحدهای خانوادگی که دارای دست کم یک فرد از کارافتاده باشند؛ و
- کسانی که به طور قانونی نمی‌توانند در کانادا کار کنند (از قبیل کسانی که متقاضی پناهندگی هستند و اجازه‌ی کار در کانادا را ندارند. در این حالت، باید اسناد مربوط به تقاضای پناهندگی خود را به وزارتخانه ارائه کنند). اگر کسی به دلیل متقاضی پناهندگی بودن خواهان معافیت از مقررات کاریابی است، اما همسر او می‌تواند به طور قانونی در کانادا کار کند (حتا اگر نتواند)، آنگاه همسر او باید دوره‌ی کاریابی را تکمیل کند.

ارزیابی نیاز مبرم

کسی که باید کاریابی کند (خواه به مدت 3 یا 5 هفته)، معمولاً تا زمان تکمیل دوره‌ی کاریابی مزایای کمک درآمد را دریافت نخواهد کرد.

یک استثناء جود دارد: اگر فردی که ملزم به کارایی است نیاز مبرم به غذا، سرپناه یا مراقبت پزشکی داشته باشد، آنگاه:

- وزارت باید به طور اضطراری برای مصاحبه‌ی بررسی صلاحیت به متقاضی وقت بدهد (تا بررسی کند که آیا آن فرد واجد شرایط دریافت کمک درآمد می‌باشد یا خیر)؛
- در زمانی که فرد منتظر مصاحبه‌ی تعیین صلاحیت است، وزارت مربوطه باید برخی کمکها را به او بدهد (برای مثال اگر فرد نیاز مبرم به غذا دارد به او بن غذا بدهد، یا اگر نیاز مبرم به سرپناه دارد، او را به یک سرپناه ارجاع دهد)؛ و
- پس از مصاحبه‌ی تعیین صلاحیت، ممکن است که فرد متقاضی تا زمان تکمیل دوره‌ی کارایی خود پولی تحت عنوان «کمک سختی زندگی» از وزارت دریافت کند.

برنامه‌ی استخدام:

بیشتر کسانی که کمک درآمد را تقاضا و آن را دریافت می‌کنند، باید در یک برنامه‌ی استخدامی شرکت کنند که تا زمانی که زیر پوشش ولفر هستند آن‌ها را در امر کارایی یاری خواهد نمود. اگر ملزم به کارایی نیستید (توضیحات بالا را ببینید) نیازی به برنامه‌ی استخدام ندارید. اگر با همسر یا فرزند از کارافتادگان زندگی می‌کنید و مراقبت از آن فرد بر عهده‌ی شماست، ممکن است به همین علت از داشتن برنامه‌ی استخدام معاف شوید.

آیا به کفالت یکی از اعضای خانواده‌تان می‌اندیشید؟

افراد تا زمانی که زیر پوشش کمک درآمد (ولفر) هستند نمی‌توانند اعضای خانواده‌شان را برای آمدن به کانادا کفالت کنند. افسران مهاجرت نمی‌توانند درخواست کفالتی را بپذیرند که کفیل احتمالی کمک درآمد می‌گیرد.

استثناءها: افراد زیر می‌توانند در حالی که کمک درآمد دریافت می‌کنند، کفالت عضوی از خانواده‌شان را برای آمدن به کانادا به عهده بگیرند:

1) کسی که مزایای از کارافتادگی دریافت می‌کند؛

2) اگر یک پناهنده‌ی کنوانسیون (convention refugee) یا فرد تحت حفاظت (protected person) در انتظار تکمیل فرایند پیوستن به بستگان یا همسرش باشد، چنانچه:

i. اداره شهروندی و مهاجرت کانادا (CIC) از بستگان آن‌ها مطلع باشد؛ و

ii. پناهنده‌ی کنوانسیون یا فرد تحت حفاظت نام بستگان خود را در تقاضانامه‌ی اقامت دائم ذکر کرده باشد.

3) پناهنده‌ی خارج که در کانادا اسکان مجدد یافته باشد، اگر:

i. پناهنده‌ی اسکان مجدد یافته از محل زندگی یکی از بستگان خود مطلع نیست؛ و

ii. پناهنده‌ی اسکان مجدد یافته در طول اولین سال ورود به کانادا با استفاده از قانون پنجره‌ی فرصت یک ساله‌ی اداره شهروندی و مهاجرت (One Year Window of Opportunity) درخواست نماید که همسر یا فرزند(ان) وابسته‌اش نیز به او بپیوندند.

اگر هر يك از موقعيت‌هاى بالا در مورد شما صدق مى‌كند،
لطفاً از فرد واجد شرايط كمك حقوقى بگيريد. با يك وكيل
مهاجرت مشورت كنيد يا فهرست سازمان‌هاى اجتماعى را
در پشت جلد ببينيد.

در چه مواردی نباید درخواست کمک درآمد (ولفر) کرد:

اگر كسى تحت هر برنامه‌اى به جز پناهنده‌ى كنوانسيون يا شخص تحت حفاظت، درخواست اقامت دائم در كانادا را دارد، تقاضاى كمك درآمد ممكن است بر درخواست مهاجرت او تأثير منفى بگذارد.

اگر كسى كه درخواست كمك درآمد مى‌كند داراى وضعيت اقامت قانونى در كانادا نباشد يا ويزا يا مجوز اقامت او به پايان رسيده باشد، وزارت مى‌تواند وضعيت مهاجرتى او را بررسى كند، كه ممكن است به صدور حكم اخراج او منجر شود. بهتر است پيش از درخواست ولفر با يك كارشناس حقوقى شايسته مشورت شود، به ويژه اگر فرد داراى وضعيت قانونى صحيح در كانادا نيست.

برای اطلاعات بیشتر از جزئیات درخواست و دریافت ولفر، بخش «حقوق ولفر شما:
راهنمایی برای استخدام و کمک درآمد در بی‌سی» را ببینید:

resources.lss.bc.ca/pdfs/pubs/Your-Welfare-Rights-eng.pdf

برای اطلاعات بیشتر در باره درخواست کمک درآمد از وبسایت زیر دیدن کنید:

www.eia.gov.bc.ca/bcea.htm

مزایای عادی بیمه کار

بیمه کار (Employment Insurance: EI) برنامه‌ای از سوی دولت فدرال است که چنانچه کار خود را از دست بدهید به شما پول می‌دهد تا بتوانید در زمانی که در جستجوی کار جدید هستید زندگی خود را تأمین کنید.

برای دریافت مزایای بیمه‌ی کار، فرد باید واجد شرایط زیر باشد:

- در مدت 52 هفته پیش از بیکار شدن، تعداد ساعت معینی کار کرده باشد؛
- باید برای کار آماده باشد، بخواهد کار کند و فعالانه در جستجوی آن باشد؛
- فردی که بیمه‌ی کار دریافت می‌کند، باید در کانادا بماند (چند استثناء وجود دارد).

برای دریافت بیمه کار هیچ پیش شرط رسمی برای اقامت یا شهروندی وجود ندارد؛ اما برای واجد شرایط بودن، فرد باید پیش از بیکار شدن بر مبنای اجازه کار قانونی معتبر در کانادا کار کرده باشد.

اکنون در بی.سی. (به استثنای بخشهایی از شمال بی.سی.)، تعداد ساعت مورد نیاز به تقریب 700 ساعت است (تعداد ساعت از یک منطقه به منطقه دیگر، و با مرور زمان فرق می‌کند). فرد متقاضی باید با ارائه سابقه استخدام (Record of Employment) دریافتی از کارفرما(یان) خود ثابت کند که در مدت 52 هفته پیش از بیکار شدن، تعداد ساعت لازم را کار کرده است.

اگر کارفرما از دادن سابقه استخدام به فرد خودداری کند، او همچنان بایست با استفاده از فیش حقوق و دستمزد خود به عنوان مدرک درآمد و میزان ساعات کار بی درنگ درخواست بیمه کار کند. هر کاری که در آن حق بیمه کار از حقوق شما کسر شده باشد در محاسبه بیمه کار پذیرفته می‌شود. در برخی موارد، برای مثال اگر فرد به عنوان پیمانکار استخدام شده باشد و نه به عنوان کارمند، ساعتهایی که او کار کرده است برای دریافت بیمه کار محاسبه نخواهد شد.

اگر فردی به مدت کمتر از دو سال در کانادا کار کرده باشد، ممکن است که «تازه وارد به بازار کار» تلقی شود، (یعنی اینکه در سال پیش از دوره 52 هفته‌ای، کمتر از 490 ساعت کار کرده است). تازه واردها باید در 52 هفته پیش از بیکاری خود، 910 ساعت کار کرده باشند تا بتوانند بیمه کار دریافت کنند.

اگر فرد شرایط لازم را احراز کند، بیمه کار مبلغ پایه‌ی 55٪ درآمد پیش از بیکار شدن (حد اکثر \$514 در هفته) را به او خواهد پرداخت. این پرداختها به تعداد چند هفته مشخص، یا تا زمانی که فرد کار جدیدی پیدا کند ادامه خواهد یافت. اگر فرد یک یا چند فرزند زیر 18 ساله در منزل داشته باشد، و درآمد خالص خانواده کمتر از \$25,921 در سال باشد، ممکن است به طور خودکار مزایای مکمل خانوادگی بیمه‌ی کار را دریافت نمایند. با احتساب مزایای مکمل خانوادگی، فرد می‌تواند تا 80٪ میزان درآمد خود پیش از بیکار شدن را دریافت نماید.

تعداد هفته‌هایی که فرد می‌تواند بیمه کار دریافت کند به نسبت تعداد ساعتهایی که در 52 هفته پیش از بیکاری کار کرده است بالا می‌رود. اکنون در بی.سی. (به جز در بخشهایی از شمال بی.سی.)، تعداد هفته‌های دریافت بیمه کار از 14 تا 45 هفته متغیر است.

پس از بیکار شدن، دو هفته دوره‌ی انتظار وجود دارد که در طول آن مدت مزایای بیمه‌ی کار پرداخت نخواهد شد. با این وجود، فرد باید به محض از دست دادن کار، در اسرع وقت درخواست مزایای بیمه‌ی کار نماید. رسیدگی به درخواست بیمه‌ی کار ممکن است چهار تا شش هفته طول بکشد. چنانچه نداشتن درآمد در دوره‌ی انتظار باعث مشقت مالی برای برخی افراد شود، ممکن است شرایط لازم برای دریافت نوعی وافر به نام کمک سختی زندگی (hardship assistance) را داشته باشند (صفحه 6 را ببینید).

برای بیمه‌ی کار فقط به شکل آنلاین می‌توان درخواست نمود، در این نشانی:

www.servicecanada.gc.ca

برای دریافت اطلاعات و کمک تلفنی با این شماره تماس بگیرید: 1-800-206-7218

اجازه کار پایان-یافته (منقضی شده)

کارگران بیگانه‌ای که اجازه کار موقت از کارفرمای مشخص دارند، یا دارای اجازه کار آزاد هستند، ملزم‌اند تا زمانی که در کانادا کار می‌کنند مالیات بپردازند، و با مشارکت کارفرمایشان باید حق بیمه کار را نیز بپردازند. اگر فردی به دلیل پایان یافتن اعتبار اجازه‌ی کارش در کانادا بیکار شده باشد، و او در جریان درخواست اجازه‌ی کار جدید باشد، ممکن است بتواند مزایای بیمه‌ی بیکاری را دریافت کند، اگر او:

- برای کار آماده باشد، بخواهد کار کند و فعالانه در جستجوی کار باشد؛
- بتواند ثابت کند که دسترسی به مجوز کار جدید دارد (یعنی باید برای مجوز درخواست کرده باشد و تنها تأخیر اداری خارج از کنترل او مانع از دریافت اجازه کار معتبر شده است).

این گونه درخواستها اغلب در ابتدا از سوی کمیسیون بیمه‌ی کار رد می‌شود؛ کسانی که خود را در چنین موقعیتی می‌یابند به احتمال باید درخواست تجدید نظر کنند یا با ارائه مدارک بیشتر از دیوان تأمین اجتماعی (Social Security Tribunal) درخواست استیناف نمایند، یا ممکن است که تا زمان درخواست تجدید نظر اجازه کار به دستشان برسد. به کسانی که در چنین موقعیتی قرار دارند توصیه اکید می‌شود که کمک حقوقی مناسب را به دست بیاورند.

سایر مزایای ویژه‌ی بیمه کار

اگر کسی دارای تعداد ساعت کار کافی برای دریافت بیمه‌ی کار باشد، امکان دارد که واجد شرایط مزایای ویژه‌ی بیمه‌ی کار نیز باشد. این مزایای ویژه عبارتند از:

- مزایای بیماری برای کسانی که به دلیل بیماری وخیم یکی از اعضای خانواده نمی‌توانند کار کنند؛
- برای دریافت بیمه‌ی بیکاری به علت بیماری، متقاضی باید از یک پزشک گواهی پزشکی داشته باشد مبنی بر اینکه او نمی‌تواند کار کند؛ همچنین ممکن است که آزمایش پزشکی نیز از او گرفته شود.
- حد اکثر تعداد هفته‌هایی که فرد می‌تواند به دلیل بیماری بیمه کار دریافت کند 15 هفته، برای آبستنی نیز 15 هفته، و برای مراقبت از نوزاد (خواه برای مادر یا پدر) 35 هفته است.
- اگر یکی از اعضای خانواده دارای وضعیت پزشکی حادی باشد و در معرض «خطر بالای» فوت در ظرف 26 هفته باشد، افراد می‌توانند به مدت شش هفته برای مراقبت از او مزایای بیمه کار دریافت نمایند. در برخی موارد، چنانچه فردی برای مراقبت از یکی از بستگان نزدیک خود ناچار به ترک کانادا شود نیز ممکن است که بتواند این مزایا را دریافت کند.

- لطفاً توجه کنید: هر کسی که بخواهد به هر یک از دلایلهای بالا بیمه کار دریافت کند، همچنان می‌بایست شرایط تعداد ساعت کاری لازم را داشته باشد، که با شرایط ساعت کاری بیمه کار معمولی تفاوت دارد.

برای اطلاعات بیشتر در باره درخواست بیمه کار (EI) از وبسایت زیر دیدن
www.servicecanada.gc.ca/eng/ei/publications/process.shtml

تأمین درآمد سالمندان

کانادا چندین برنامه تضمین درآمد برای سالمندان ارائه می‌کند. سه برنامه که مورد استفاده بیشتری دارند عبارتند از برنامه‌ی مستمری بازنشستگی کانادا (CPP)، برنامه تأمین سالخوردگی (OAS) و مکمل تضمینی درآمد (GIS). سرویس کانادا (Service Canada) هر سه برنامه بالا را اداره می‌کند.

برای اطلاعات بیشتر در باره برنامه‌های تأمین درآمد سالمندان از وبسایت زیر دیدن کنید:
www.servicecanada.gc.ca/eng/audiences/seniors/index.shtml

اطلاعات برای سالمندان در این وبسایت موجود است:
www.canadabenefits.gc.ca/f.1.2cl.3st@.jsp?geo=1&catid=11&searchallcats=52,53

طرح مستمری بازنشستگی کانادا (Canada Pension Plan)

طرح مستمری بازنشستگی کانادا در سراسر کانادا اجرا می‌شود. استان کبک برای کسانی که در آن استان کار می‌کند برنامه‌ی خاص خود را اجرا می‌کند که نام آن طرح مستمری کبک (Quebec Pension Plan) یا به اختصار QPP می‌باشد. این دو برنامه با یکدیگر همکاری می‌کنند تا اطمینان حاصل شود که همه‌ی کسانی که حق بیمه‌ی بازنشستگی می‌پردازند، صرف نظر از محل زندگی‌شان، از مزایای مستمری بازنشستگی بهره‌مند می‌شوند.

برای دارا بودن شرایط مزایای مستمری بازنشستگی، فرد باید در طول مدت اشتغال خود حق بیمه‌ی بازنشستگی را پرداخته باشد. هنگامی که فرد از کار افتاده یا بازنشسته شود، مستمری بازنشستگی مزایای اساسی را به او می‌پردازد. اگر فرد فوت کند، طرح مستمری بازنشستگی ممکن است بعضی از مزایا را به بازماندگان او از قبیل همسر/همسر عرفی و فرزندان او بپردازد.

سه نوع مزیت طرح مستمری بازنشستگی کانادا به قرار زیر است:

1. مستمری بازنشستگی؛
2. مزایای از کار افتادگی (برای از کار افتادگانی که حق بیمه‌ی بازنشستگی را می‌پرداخته‌اند و فرزندان وابسته‌ی آنها)؛
و
3. مزایای بازماندگان (شامل مساعده‌ی فوت، مستمری بازمانده و مزایای فرزندان).

مستمری بازنشستگی (Retirement Pension)

اگر کسی کم یک بار حق بیمه‌ی بازنشستگی را به طور معتبر به CPP پرداخته باشید، شرایط دریافت مستمری بازنشستگی را دارا می‌باشد. برای اینکه فرد بتواند مستمری بازنشستگی را به میزان کامل دریافت نماید باید دست کم 65 سال داشته باشد. فردی

که سنش بین 60 تا 64 سال باشد می‌تواند درصدی از مستمری بازنشستگی را دریافت کند. میزان مستمری بازنشستگی ماهانه بر اساس این که فرد چه مقدار، و به چه مدت حق بیمه‌ی بازنشستگی به CPP پرداخته باشد تعیین می‌شود.

مستمری بازنشستگی CPP خود به خود شروع نمی‌شود. اشخاص باید آن را درخواست کنند. مگر اینکه هنگامی که 65 ساله می‌شوند در حال دریافت مزایای از کار افتادگی CPP باشند، که در آن زمان مزایای از کار افتادگی خود به خود تبدیل به مزایای بازنشستگی می‌شود.

برای اطلاعات بیشتر در باره مزایای بازنشستگی CPP از وبسایت زیر دیدن کنید:

www.servicecanada.gc.ca/eng/services/pensions/cpp/retirement/index.shtml

مزایای از کار افتادگی (Disability Benefits)

اگر کسی به دلیل از کار افتادگی جسمی یا روانی نمی‌تواند کار کند، ممکن است شرایط دریافت مزایای از کار افتادگی CPP را دارا باشد. مقدار مزایا بستگی دارد به اینکه فرد در زمان اشتغال چه مقدار اعتبار مستمری اندوخته باشد. اعتبار مستمری بر اساس حق بیمه‌ی بازنشستگی پرداختی آن فرد محاسبه می‌شود. اگر کسی مزایای از کار افتادگی می‌گیرد، مزایایی برای فرزندان او نیز موجود است.

برای دریافت مزایای از کار افتادگی:

- متقاضی باید کمتر از 65 سال داشته باشد؛ و
- فرد باید در ظرف مدت معینی پس از آخرین تاریخ پرداخت حق بیمه‌ی بازنشستگی از کار افتاده شده باشد.

برای اطلاعات بیشتر در باره مزایای از کار افتادگی از وبسایت زیر دیدن کنید:

www.servicecanada.gc.ca/eng/services/pensions/cpp/disability/index.shtml

کتابچه «مستمریهای از کار افتادگی» انتشارات CLEO را می‌توانید در نشانی اینترنتی زیر دانلود کرده یا بخوانید:

www.cleo.on.ca/en/publications/cppdisability

مزایای بازمانده (Survivor Benefits)

مزایای بازمانده هنگامی پرداخت می‌شود که فردی که حق بیمه‌ی بازنشستگی می‌پرداخته است فوت می‌کند. چهار نوع مزایای بازمانده وجود دارد که برخورداری از هر یک از آنها مستلزم شرایط متفاوتی است.

(A) مقرری بازمانده (Survivor Allowance):

مقرری بازمانده پرداختی ماهانه‌ای است که به کسی پرداخت می‌شود که در زمان مرگ فردی که به CPP حق بیمه می‌پرداخته است همسر یا همسر عرفی او بوده و بین 60 تا 64 ساله باشد. در سال 2014، حد اکثر مبلغ مقرری ماهانه برای بازماندگان \$1,172.65 می‌باشد. میزان واقعی مقرری ماهانه‌ای که به بازمانده پرداخت می‌شود بر اساس این که همسر فوت شده چه مقدار، و به چه مدت حق بیمه‌ی بازنشستگی به CPP پرداخته باشد تعیین می‌شود.

سایر شرایط لازم برای دریافت مقرری عبارتند از:

- کم درآمد محسوب شود (در سال 2014، درآمد زیر \$22,512)؛
- در کانادا زندگی کند؛
- شهروند یا مقیم قانونی کانادا باشد؛
- از زمان 18 سالگی، دست کم به مدت 10 سال در کانادا زندگی کرده باشد؛ و
- مجرد باشد (با کسی دیگر از دواج مجدد نکرده یا همسر عرفی نشده باشد).

(B) مستمری بازمانده (Survivor's Pension):

مستمری بازمانده پرداختی ماهانه‌ای است که به کسی پرداخت می‌شود که در زمان مرگ فردی که به CPP حق بیمه می‌پرداخته است همسر یا همسر عرفی او بوده باشد. میزان مستمری ماهانه‌ای که به بازمانده پرداخت می‌شود و زمان پرداخت آن بر اساس شرایط زیر تعیین می‌شود:

- فرد درگذشته چه مقدار و چه مدتی حق بیمه‌ی بازنشستگی می‌پرداخته است؛
- همسر یا همسر عرفی فردی که حق بیمه بازنشستگی می‌پرداخته، در زمان مرگ او چند ساله است؛ و
- اینکه آیا همسر یا همسر عرفی بازمانده دارای از کارافتادگی باشد یا فرزندان مشترکی با فرد متوفا داشته که کمتر از 18 ساله باشند.

برای اینکه همسر یا همسر عرفی بازمانده بتواند قبل از رسیدن به 65 سالگی مستمری بازمانده را دریافت کند، باید یکی از دو شرط زیر را داشته باشد:

- دست کم 35 ساله باشد، یا
- کمتر از 35 ساله و از کارافتاده باشد یا پرورش فرزندان زیر سن قانونی (وابسته) را بر عهده داشته باشد.

(C) مساعده‌ی فوت (Death Benefit):

مساعده‌ی فوت طرح مستمری بازنشستگی کانادا به منظور کمک به تأمین هزینه‌های کفن و دفن متوفا، در یک نوبت پرداخت می‌شود. در سال 2014، حد اکثر مساعده‌ی فوت \$2,500 بود. میزان واقعی مساعده‌ای که به بازمانده پرداخت می‌شود بر اساس اینکه متوفا چه مقدار، و به چه مدت حق بیمه‌ی بازنشستگی به CPP پرداخته باشد تعیین می‌شود.

برای اینکه فرد واجد شرایط دریافت مساعده‌ی مرگ باشد، باید متوفا دست کم به مدت 3 سال، و در بیشتر موارد بیش از سه سال، حق بیمه‌ی بازنشستگی پرداخت کرده باشد. مساعده‌ی فوت به طور معمول به وارثان متوفا پرداخت می‌شود، یا به فردی که هزینه‌ی کفن و دفن او را پرداخته است.

(D) مزایای فرزندان (Children's Benefit):

مزایای فرزندان طرح مستمری بازنشستگی مبلغ ماهانه‌ای که به فرزندان وابسته (صغیر) فردی پرداخته می‌شود که مزایای از کارافتادگی دریافت می‌کند، یا کسی که پیش از مرگ به مدت کافی حق بیمه‌ی بازنشستگی به CPP پرداخت کرده باشد. فرزند در اینجا هم فرزندان طبیعی (بیولوژیکی) را شامل می‌شود، هم کسانی که به فرزندی او پذیرفته شده باشند، و هم کودکی که سرپرستی و مراقبتش بر عهده‌ی بزرگسالی بوده باشد که از کارافتاده شده یا درگذشته است.

برای دارا بودن شرایط لازم دریافت مزایای فرزندان، کودک باید کمتر از 18 سال داشته باشد، یا بین 18 و 25 ساله باشد به شرطی که به طور تمام وقت در آموزشگاه یا دانشگاه به رسمیت شناخته شده مشغول تحصیل باشد.

در سال 2014، حداکثر مبلغ مزایای فرزندان \$230.72 می‌باشد. میزان واقعی مزایای ماهانه‌ای که به فرزند پرداخت می‌شود بر اساس این که پدر یا مادر آن شخص چه مقدار، و به چه مدت حق بیمه‌ی بازنشستگی به CPP پرداخته باشد تعیین می‌شود.

برای اطلاعات بیشتر در باره مزایای بازمانده از وبسایت زیر دیدن کنید:

www.servicecanada.gc.ca/eng/services/pensions/after-death.shtml

مزایای بین‌المللی

کانادا در مورد کسانی که در خارج از کانادا کار و زندگی کرده‌اند با بسیاری از دیگر کشورها موافقت‌نامه‌هایی دارد. اگر بین کانادا و کشور دیگری که فرد در آن کار کرده است چنین توافقی وجود داشته باشد، چنین فردی ممکن است بتواند مستمری یا مزایا را از **کانادا و/یا کشور(های) دیگر** دریافت کند. از طریق این توافقت‌نامه‌ها، فرد می‌تواند حق بیمه‌ی بازنشستگی که در کشور(های) دیگر پرداخته است را به طرح مستمری بازنشستگی کانادا اضافه نماید تا شرایط لازم برای دریافت حد اقل مستمری یا مزایا را به دست بیاورد. اگر افراد در کشورهای دیگر به اندازه‌ی کافی کار یا زندگی نکرده باشند که شرایط لازم را به دست بیاورند، امکان دارد که بتوانند مدت زمانی که در کشور دیگر گذرانده‌اند را به طرح بازنشستگی کانادا اضافه نمایند تا شرایط اقامتی لازم برای دریافت مزایا را به دست بیاورند.

برای آگاهی بیشتر از وبسایت زیر دیدن کنید:

www.servicecanada.gc.ca/eng/services/pensions/international/index.shtml

برنامه تأمین سالخوردگی (Old Age Security)

برنامه تأمین سالخوردگی درآمد بازنشستگی بیشتر سالمندان کانادایی را تأمین می‌کند. مزایای آن شامل مستمری پایه تأمین سالخوردگی (OAS)، مکمل تضمینی درآمد (GIS) و مقرری (Allowance) است.

مستمری تأمین سالخوردگی (Old Age Security)

مستمری تأمین سالخوردگی (OAS) مبلغی ماهانه است که در دسترس بیشتر کانادایی‌های 65 ساله یا بزرگتر قرار دارد. برای دریافت مستمری تأمین سالخوردگی، فرد باید پس از 18 سالگی خود دست کم به مدت 40 سال در کانادا زندگی کرده باشد. اگر شخص دارای شرایط لازم برای مبلغ کامل این مزایا نباشد، امکان دارد که بتوانند بخشی از آن را دریافت کنند، به شرطی که پس از 18 سالگی دست کم به مدت 10 سال در کانادا زندگی کرده باشد. سابقه کار فرد در واجد شرایط بودن او برای دریافت مستمری تأمین سالخوردگی تأثیری ندارد. مستمری تأمین سالخوردگی به طور خودکار شروع نمی‌شود – باید آن را درخواست نمود.

مکمل تضمینی درآمد (Guaranteed Income Supplement)

مکمل تضمینی درآمد (GIS) پولی اضافه بر مبلغ OAS برای همه سالمندان کانادایی فراهم می‌کند. برای دارا بودن شرایط GIS، باید OAS دریافت کنید و شرایط درآمدی لازم را نیز داشته باشید. GIS خود به خود برقرار نمی‌شود - فرد باید برای آن درخواست کند.

مکمل تضمینی درآمد GIS بر مبنای درآمد سالانه شما یا جمع درآمد شما و همسر/همسر عرفیتان محاسبه می‌شود. از آنجا که درآمد سالانه ممکن است از یک سال به سال دیگر تغییر کند، شما باید مکمل تضمینی درآمد خود را هر ساله تجدید کنید. اگر مالیات خود را تا قبل از 30 آپریل به اداره مالیات کانادا گزارش کنید، آنها فرم تقاضای تجدید را برای شما پست می‌کنند.

مقرری و مقرری برای همسر بازمانده

مقرری و مقرری همسر بازمانده نوعی پرداختی ماهانه است که به افراد بین 60 تا 64 ساله پرداخت می‌شود. مقرری به همسر یا همسر عرفی شخصی پرداخت می‌شود که مستمری تأمین سالخوردگی (OAS) دریافت می‌کند (یعنی ۶۵ سال یا بیشتر سن دارد) و شرایط مکمل تضمینی درآمد (GIS) را نیز دارد. برای اینکه همسر یا همسر عرفی چنان فردی واجد شرایط لازم باشد، او باید شهروند یا مقیم قانونی کانادا باشد، و پس از 18 سالگی دست کم به مدت 10 سال در کانادا زندگی کرده باشد. افزون بر این، درآمد کل سالانه‌ی زوج (بدون احتساب مستمری تأمین سالخوردگی) باید کمتر از مبلغ معینی باشد (برای مثال در ژانویه 2014، این مبلغ \$30,912 در سال بود). از آغاز ژانویه 2014، حد اکثر مبلغ مقرری \$1,047.43 در ماه می‌باشد. مقرری به طور خود به خود برقرار نمی‌شود - فرد باید آن را درخواست کند.

مقرری همسر بازمانده به فرد بین 60 تا 64 ساله‌ای پرداخت می‌شود که همسر یا همسر عرفی او درگذشته باشد. برای اینکه فرد واجد شرایط باشد، باید مجرد باشد (پس از مرگ همسرش دوباره ازدواج نکرده یا همسر عرفی جدیدی اختیار نکرده باشد)، و باید مقیم قانونی یا شهروند کانادا باشد. افزون بر این، پس از 18 سالگی دست کم به مدت 10 سال در کانادا زندگی کرده باشد و درآمد سالانه‌ی او باید کمتر از مبلغ معینی باشد (برای مثال در ژانویه 2014، این مبلغ \$22,512 در سال بود). از آغاز ژانویه 2014، حد اکثر مبلغ مقرری برای همسر بازمانده \$1,172.65 در ماه می‌باشد.

هر دو مقرری (مقرری همسر و مقرری همسر بازمانده) هنگامی که دریافت کننده به سن 65 سالگی می‌رسد و دارای شرایط مستمری OAS می‌شود، متوقف می‌شوند. دریافت کنندگان باید هر سال دوباره تقاضا کنند. از نظر مالیات بر درآمد، این مزایا به عنوان درآمد محسوب نمی‌شوند. مقرری برای مدتی بیش از شش ماه به کسی که خارج از کانادا باشد پرداخت نمی‌شود، فارغ از اینکه شخص چه مدت در کانادا زندگی کرده باشد.

مهاجران تحت تکفل و برنامه‌ی مستمری تأمین سالخوردگی

مهاجران تحت تکفل (sponsored) واجد شرایط دریافت مکمل تضمینی درآمد (GIS)، مقرری و مقرری همسر بازمانده را در مدت دوره کفالت ندارند، مگر اینکه آن فرد پس از هیجده سالگی به مدت 10 سال یا بیشتر در کانادا زندگی کرده باشد. اما اگر مهاجر تحت تکفل واجد همه‌ی شرایط دریافت مزایای OAS باشد، مزایای OAS را دریافت خواهد کرد. افزون بر این، مهاجر تحت تکفل ممکن است واجد شرایط مکمل تضمینی درآمد (GIS)، مقرری یا مقرری همسر بازمانده در مدت دوره‌ی کفالت را داشته باشد، اگر کفیل او:

- اعلام ورشکستگی کند؛
- بیش از شش ماه زندانی شود؛
- محکوم به بدرفتاری با مهاجر تحت تکفل خود شود؛ یا
- بمیرد.

کمک هزینه‌ی تکمیلی به سالمندان (Senior's Supplement)

کمک هزینه‌ی تکمیلی به سالمندان یک پرداخت ماهانه است که در سطح استانی از سوی وزارت توسعه اجتماعی و نوآوری اجتماعی به سالمندانی پرداخت می‌شود که درآمد کل آنها از ناحیه مستمریهای فدرال یا دیگر درآمدهایشان پایین‌تر از سطح تضمینی استان می‌باشد. این مبلغ به طور خودکار به دریافت کنندگان OAS یا GIS پرداخت می‌شود (نیازی به درخواست ندارد). اطلاعات بیشتر در این نشانی موجود است: www.eia.gov.bc.ca/factsheets/2005/seniors_supp.htm

کمک رفاهی (Welfare)

چنانچه یک سالمند شرایط دریافت مزایای فدرال را نداشته باشد، ممکن است که برای دریافت کمک رفاهی (ولفر) استانی واجد شرایط باشد. اطلاعات بیشتر در باره این مزایا و حقوق را می‌توان به شیوه‌های زیر به دست آورد:

- مطلبی با نام حقوق شما برای برخورداری از کمک‌های رفاهی (Your Welfare Rights) که توسط انجمن خدمات حقوقی منتشر شده است در وبسایت: www.lss.bc.ca/publications/pub.php?pub=167؛ و
- کتابچه راهنمای وقتی 64 ساله بشوم: مزایا (When I'm 64: Benefits)، که توسط مدرسه‌ی حقوق مردم تهیه شده و در نشانی زیر موجود است: www.publiclegaled.bc.ca

امداد سرپناه برای سالخوردگان اجاره‌نشین (SAFER)

برنامه‌ی امداد سرپناه برای سالخوردگان اجاره‌نشین (SAFER) برنامه‌ای استانی است که به کاهش اجاره‌ی مسکن سالمندان دارای درآمد کم یا متوسط در بی‌سی کمک می‌کند. متقاضیان SAFER باید شرایط زیر را داشته باشند:

- 60 ساله یا بزرگتر باشند؛
- قبل از درخواست SAFER، به مدت 12 ماه در بریتیش کلمبیا زندگی کرده باشند؛
- اجاره‌نشین باشند. کسانی که در مسکن یارانه‌ای یا مراقبتگاه‌های مسکونی عمومی برای سالمندان زندگی می‌کنند، یا کسانی که در مجتمع‌های مسکونی تعاونی که زندگی می‌کنند سهم داشته باشند واجد شرایط دریافت کمک اجاره‌ی SAFER نیستند.
- شرایط اقامت را دارا باشند. همسر یا همسر عرفی که با آنها زندگی می‌کند نیز باید شرایط مهاجرتی لازم را داشته باشند.
- بیش از 30٪ درآمد ناخالص خانوار (بیش از کسر مالیات) صرف اجاره شود. اگر فرد مالک خانه‌ی پیش‌ساخته (کانکس سیار) و ساکن آن باشد، هزینه‌ی اجاره‌ی زمینی که کانکس در آن قرار دارد در اجاره‌ی ماهانه لحاظ می‌شود.
- هیچ گونه مزایایی از وزارت مربوطه دریافت نکنند، به جز «خدمات پزشکی».

شرایط وضعیت مهاجرتی:

متقاضیان SAFER باید در زمان درخواست ساکن بی‌سی باشند. کسی که مهاجر تحت تکفل باشد و دوره‌ی کفالت او به پایان نرسیده باشد واجد شرایط SAFER نمی‌باشد (مگر اینکه کفالت او بر هم خورده باشد). افزون بر این، فرد متقاضی و هر کسی که با او زندگی می‌کند، باید: شهروند کانادا باشد؛

- شهروند کانادا باشد؛ یا
- به طور قانونی به عنوان مقیم دائم در کانادا پذیرفته شده باشد؛
- متقاضی پناهندگی باشد؛ یا
- فردی که تحت کفالت بوده است، اما کفالت او بر هم خورده است.

برای پرسش‌ها و نگرانی‌هایتان در باره‌ی بزرگسالان سالخورده، لطفاً از مرکز مدافعه‌ی حقوقی و پشتیبانی از سالخوردگان بی‌سی در این وبسایت دیدن کنید:

www.bcceas.ca

خط تلفن BCCEAS برای گزارش بدرفتاری با سالمندان و اطلاعات:
تلفن: 606-437-1940 یا 1-866-437-1940 (تلفن رایگان)

استانداردهای استخدامی

شعبه استانداردهای استخدامی بی‌سی (B.C. Employment Standards Branch: ESB) دارای قانون‌هایی است که ایمنی محیط کار و دریافت همه مزایایی که کارکنان مستحق هستند را تضمین می‌کند. قانون استانداردهای استخدامی بی‌سی (BC Employment Standards Act) کارفرمایان را ملزم می‌کند که موارد زیر را برای کارکنان تأمین نمایند (لطفاً توجه کنید: بسیاری از این مقررات برای کارگران مزرعه و کارگران خانگی متفاوت است؛ برای اطلاعات تماس ویژه کارگران مزرعه و کارگران خانگی پایین را ببینید):

- حد اقل دستمزد \$ 10.25 در ساعت (حد اقل دستمزد برای خدمتکاران مشروب‌فروشی \$9 در ساعت می‌باشد)؛
- دو بار پرداخت در ماه؛
- برای هر 5 ساعت کار متوالی 30 دقیقه وقت غذا بدون دستمزد؛
- برای هر ساعت کار اضافه بر 8 ساعت در روز، علاوه بر دستمزد معمولی نیم ساعت دستمزد اضافی، و برای هر ساعت کار اضافه بر 12 ساعت در روز دو برابر دستمزد معمولی؛
- پس از یک سال اشتغال، دو هفته تعطیلی سالانه با حقوق؛ و
- اگر بدون دلیل به اشتغال فرد خاتمه داده شود (هنگامی که کارمند مقصر نباشد) پس از سه ماه اشتغال، کارفرما باید به او غرامت اخراج (severance pay) بپردازد یا به او از پیش اعلان پایان کار بدهد. مبلغ غرامت اخراج یا مدت زمان اعلان پایان کار بستگی به طول مدت اشتغال فرد شما دارد.

اینها تنها چند نمونه از حقوقی هستند که کارگران دارند؛ این مقررات در معرض تغییر هستند. برای اطلاعات بیشتر، از وبسایت www.labour.gov.bc.ca/esb دیدن کنید یا با خط اطلاعات ESB به شماره 1-800-663-3316 تماس بگیرید. همچنین می‌توانید به اداره ESB در محل زندگی خود بروید؛ برای یافتن نشانی مراکز ESB از وبسایت زیر دیدن کنید: www.labour.gov.bc.ca/esb/contact/welcome.htm

یک منبع اطلاعاتی مفید که از سوی مدرسه حقوق مردم (People's Law School) منتشر شده این است: «کار کردن در بی‌سی: حقوق و مسئولیتهای قانونی شما» (Working in BC: Your Legal Rights and Responsibilities) که در وبسایت زیر موجود است:

www.publiclegaled.bc.ca/working-in-bc/

اگر کارفرمایی استانداردهای لازمه را رعایت نکرده باشد، کارکنان می‌توانند گامهایی بردارند تا موضوع را حل نمایند. نخست، کارگران و کارمندان می‌توانند از بسته خودیاری ESB استفاده کنند که به آنان کمک خواهد کرد که با کارفرمایشان در باره آن مشکل صحبت کنند و او را از مسئولیتهای قانونیش آگاه کنند. این بسته در نشانی اینترنتی زیر قابل دریافت است: www.labour.gov.bc.ca/esb/self-help

کارکنانی که نمی‌توانند مشکل استخدامی خود را برطرف کنند، می‌توانند شکایت خود را با ESB مطرح کنند. (استفاده از بسته خودیاری ESB به این معنی نیست که فرد تشکیل پرونده داده است.) کارکنان می‌توانند به فاصله شش ماه از زمانی که آن مسئله روی داده یا پس از پایان کارشان برای شکایت خود تشکیل پرونده دهند.

افرادی که می‌خواهند در باره‌ی کار خود شکایت کنند باید ظرف مدت 30 روز پس از پایان دوره شش ماهه، شکایت خود را ابتدا تسلیم ESB کنند، و پس از آن با کمک بسته خودیاری سعی در برطرف کردن مشکل نمایند.

افراد ملزم به استفاده از بسته خودیاری نیستند، چنانچه:

- کمتر از 19 ساله باشند؛
- شکایت آنها مربوط به مرخصی زایمان، مرخصی مربوط به مسئولیت خانوادگی، مرخصی عزاداری یا انجام وظیفه در هیأت منصفه است؛
- شرکت یا محل کسب آنها تعطیل شده است و مالک یا امین صلح در را قفل کرده است، یا آن کارگر/کارمند نگران احتمال خارج کردن اموال از محل کسب است؛
- فرد شاکی کارگر مزرعه، نساجی یا پوشاک، یا پرستار خانگی است؛
- دارای ضعف شدید زبانی یا اداری است؛
- نامه‌ای دارد که به کارفرمایش نوشته است و در آن موضوع اختلاف را مطابق قانون مطرح نموده و درخواست برطرف کردن آن نموده است؛ یا
- تنها مسئله این است که آخرین چک حقوق خود را دریافت نکرده است.

شکایت خود را آنلاین با ESB مطرح کنید

www.labour.gov.bc.ca/esb/facshts/complaint.htm

یا از دفتر محلی ESB دیدن کنید

پس از تشکیل پرونده شکایت، ESB تصمیم خواهد گرفت که آیا کارفرما حقوق و مزایای قانونی فرد شاکی را پرداخت کرده است یا نه. اگر کارفرما الزامهای استاندارد استخدامی را رعایت نکرده باشد، ملزم خواهد شد که غرامت دستمزد از دست رفته‌ی آن کارگر/کارمند را بپردازد یا او را دوباره استخدام نماید.

کارگران بیگانه

ممکن است قانون استانداردهای استخدامی شامل کارگران بیگانه‌ی شاغل در بی.سی. نیز بشود و آنها مستحق دریافت حق اضافه کار، تعطیلی‌های قانونی و تعطیلی با حقوق، مرخصی سالانه و مرخصی با حقوق و حد اقل دستمزد هستند. کارفرما حق ندارد که به جای دستمزد به آنها کالا و خدمات بدهد.

برای پیدا کردن کار یا برای فراهم نمودن اطلاعات کار احتمالی نباید هزینه‌ای از کارگران بیگانه گرفته شود.

کارگر بیگانه را نمی‌توانند ملزم کنند که:

- برای کمک به مهاجرت او، تحت عنوان حق پیدا کردن کار پولی بپردازد؛

- برای تضمین اینکه دوره‌ی کاری یا قرارداد استخدامی خود را به پایان برساند، یا برای پرداخت جریمه در صورتی که نتواند کارش را به پایان برساند، وثیقه یا سپرده‌ای بپردازد؛ یا
- هزینه‌هایی که کارفرما به بنگاه کاریابی یا هر کس دیگری به منظور استخدام او پرداخته را به کارفرما بازپرداخت کند.

اگر کارفرما نتواند مبالغی که قانون تعیین کرده است را از حقوق کارگر خارجی خود کسر کند (برای مثال مالیات بر درآمد، حق بیمه بازنشستگی، حق بیمه کار، حق عضویت اتحادیه). کارفرما نمی‌تواند از او بخواهد که بخشی از هزینه کار را بپردازد، اما اگر به او توافق کتبی داده باشد می‌تواند پیش‌پرداخت دستمزد یا اضافه پرداخت را از حقوق او کسر کند.

چنانچه کارفرما یا بنگاه کاریابی قرارداد استخدامی با کارگر خارجی خود را پیش از انقضای آن فسخ نمایند، یا اگر او نزد کارفرمای دیگری کار پیدا کند، آنها نمی‌توانند کارگر بیگانه را موظف نمایند که به کشور مبدأ خود برگردد. تنها دولت فدرال می‌تواند به طور قانونی شخصی را از کانادا اخراج کند.

کارگران بیگانه‌ای که دارای مشکل زبانی هستند ملزم نیستند که قبل از طرح شکایت استانداردهای استخدامی از بسته خودیاری استفاده کنند.

قواعد معینی در باره استانداردهای استخدامی وجود دارند که در مورد کارگران مزرعه و کارگران خانگی اعمال می‌شود. برای اطلاعات بیشتر از وبسایت‌های زیر دیدن کنید:

www.labour.gov.bc.ca/esb/domestics/

www.labour.gov.bc.ca/esb/agriculture

کارگران کشاورزی و کارگران خانگی می‌توانند برای کمک حقوقی با سازمانهای زیر تماس بگیرند:

انجمن کارگران خانگی وست کواست
West Coast Domestic
Workers Association
302-119 West Pender Street
Vancouver, B.C. V6B 1S5
604-669-4482 یا شماره تلفن رایگان
1 888 669 4482
www.wcdwa.ca

برنامه‌ی مدافع‌ی حقوقی از کارگران کشاورزی پیکس
PICS Agricultural Workers
Legal Advocacy Program
205-12725 80th Avenue
Surrey, B.C. V3W 3A6
604-596-7722
<http://pics.bc.ca/legal-advocacy-program/>

اجازه کار قانونی (Legal Work Authorization)

کار کردن بدون داشتن اجازه کار قانونی مانع از این نمی‌شود که فرد با توسل به استانداردهای استخدامی از کارفرمایش بخواهد که مزد او را بپردازد؛ اگر چه خطرهایی نیز در رابطه با وضعیت مهاجرتی چنین فردی وجود دارد که می‌بایست بررسی شود.

چنانچه کسی بدون داشتن اجازه کار در کانادا، و به ویژه در بی‌سی، کار کند، خود را در معرض استنمار شدن قرار می‌دهد و از پیگیری دیگر مسیرهای مهاجرت که ممکن است برای او موجود باشد باز می‌ماند.

کسانی که بدون داشتن وضعیت قانونی یا به شکل گزارش نشده (زیر میزی - کار سیاه) کار می‌کنند، به این معنی است که بدون داشتن شماره بیمه اجتماعی (SIN) کار می‌کنند و دارای صلاحیت لازم برای دریافت مزایای کارگران قانونی از قبیل غرامت کارگری و بیمه کار نیستند. بدون داشتن وضعیت قانونی، امکان دریافت خدمات پزشکی را ندارند و چنانچه نیاز به خدمات پزشکی داشته باشند هزینه آن را باید خود بپردازند. اگر مواجهه‌ای قانونی برای آنها پیش بیاید و از آنها بخواهند که مدرک شناسایی ارائه کنند، در معرض دید مقامات کانادا قرار خواهند گرفت.

اگر مزد کارگرانی که دارای وضعیت اقامت قانونی نیستند پرداخته نشود، چه گزینه‌هایی پیش روی خود دارند؟ کار کردن بدون داشتن وضعیت قانونی، چنان فردی را از شکایت کردن به شعبه استandarدهای استخدامی (ESB) برای دستمزد پرداخت نشده‌اش باز نمی‌دارد (بخش بالا را بخوانید). در حقیقت، استفاده از ESB ممکن است تنها مجرای قانونی موجود برای جبران این امر باشد. هنگامی که شکایتی در ESB طرح می‌شود، به شدت محرمانه و خصوصی محسوب می‌شود. به جز طرفهای شکایت، هیچ کس دیگری از آن مطلع نخواهد شد. ESB همه شکایتها را بسیار جدی می‌گیرد و تلاش خواهد کرد تا مسئله را از طریق ساز و کارهای شکایتها حل نماید.

برای اطلاعات بیشتر از وبسایت زیر دیدن کنید:

www.labour.gov.bc.ca/esb/facshts/complaint_resolution.htm

طرح شکایت در نزد ESB چه خطرهایی در پی دارد؟ اگر چه فرایند بررسی شکایت خصوصی و محرمانه است، چنانکه در بالا توضیح داده شد، اگر وضعیت مهاجرت فرد قانونی نباشد ممکن است خطرهایی با آن همراه باشد. بزرگترین خطر از ناحیه کارفرما متوجه فرد می‌شود؛ احتمال دارد که کارفرما او را به عنوان فردی که «غیر قانونی» در کانادا زندگی می‌کند به اداره خدمات مرزی کانادا (Canadian Border Services Agency) گزارش دهد و به این وسیله از پرداخت حقوق معوقه او خودداری کند. در موقعیتهای مشابهی که رخ داده است، این امر مانند مسابقه‌ای بوده است که تا لحظه آخر تماشا می‌کنیم که ببینیم آیا کارگر قبل از اخراج از کانادا می‌تواند حقوقش را بگیرد یا نه. با وجود این واقعیت آشکار، افراد باید تصمیم بگیرند که آیا به نفعشان است که شکایت خود را در ESB طرح کنند یا نه، با آگاهی از این که احتمال دارد مجبور شوند کانادا را در حالی ترک کنند که هنوز طلب خود را دریافت نکرده‌اند.

هنگامی که اداره خدمات مرزی کانادا از اقامت غیر قانونی فردی مطلع شود، پیامدهای مهاجرتی که متوجه او به عنوان یک کارگر بدون وضعیت قانونی می‌شود به شرح زیر است:

دستور انتقال (Removal Order): اگر دستور انتقال فرد صادر شده باشد، او ملزم به ترک کانادا خواهد شد. دلایل انتقال به او اطلاع داده خواهد شد و نسخه‌ای از دستور نیز به او داده خواهد شد. اعضای خانواده‌ی فرد که وابسته به او هستند (زیر سن قانونی) و مانند او بدون وضعیت قانونی در کانادا هستند (همسر و/یا فرزندان) نیز چنانچه شهروند کانادا یا مقیم دائم 19 ساله یا بزرگتر نباشند ممکن است مشمول دستور انتقال شوند. در این مورد دو نوع دستور انتقال وجود دارد:

دستور ترک (Departure Order): فرد باید در ظرف 30 روز پس از تاریخ اجرای حکم کانادا را ترک کند و انتقال خود را به اطلاع اداره خدمات مرزی کانادا (CBSA) برساند تا برای او گواهی ترک صادر شود. چنین فردی می‌تواند بدون هیچ محدودیتی دوباره به کانادا برگردد. چنانچه کسی در مهلت 30 روزه کانادا را ترک نکند یا ترک کشور را به CBSA اطلاع ندهد، دستور ترک خود به خود تبدیل به دستور اخراج (Deportation Order) می‌شود.

دستور استثناء (Exclusion Order): فرد به مدت یک سال نخواهد توانست به کانادا برگردد. اما می‌تواند سعی کند که برای زودتر برگشتن از CIC اجازه بگیرد.

هر کدام از دستورهای انتقال یک امتیاز منفی در سابقه مهاجرت فرد به شمار می‌رود و صرف نظر از اینکه او به دنبال چه راه چاره‌ای باشد، احتمال اینکه در آینده از ورود به کانادا منع شود بسیار بالاست، زیرا افسران صادره کننده ویزا در CIC دارای اختیار تمام هستند که از صدور ویزا امتناع نمایند، یا مقامات مرزبانی نیز می‌توانند در نقطه ورود مرزی مانع ورود چنان فردی شوند.

برای کمک بیشتر در باره حقوق خود به عنوان یک کارگر موقت بیگانه یا یک فرد بدون وضعیت مهاجرتی قانونی به نشانی زیر مراجعه کنید (کارگران مزرعه و کارگران خانگی به سازمانهای یاد شده در بالا در صفحه‌ی ۱۹ مراجعه کنند):

برنامه مدافعه‌ی حقوقی موزاییک
MOSAIC Legal Advocacy Program
1720 Grant Street, 2nd floor
Vancouver, B.C. V5L 2Y7
تلفن: 604-254-9626 ؛ فکس: 604-629-0061

www.mosaicbc.com/settlement-services/general-support/legal-advocacy

اتحادیه‌های کارگری (Workers' Unions)

بسته به حرفه انتخابی و محل کار فرد، ممکن است او ملزم یا مجاز باشد که به یک اتحادیه کارگری بپیوندد – سازمانی که در روابط میان کارکنان و کارفرما نمایندگی کارکنان را بر عهده دارد. اتحادیه در باره اینکه شرایط و استانداردهای استخدامی شامل همه کارکنان عضو اتحادیه بشود با کارفرما مذاکره می‌کند – به این امر چانه‌زنی گروهی (collective bargaining) گفته می‌شود و، در همه موارد، شرایط و استانداردهایی که از در این مذاکرات مطرح می‌شوند مساوی یا بهتر از استانداردهای قانونی هستند. هر کارگر، اتحادیه‌ی کارگری و کارفرمای آنها بنا به قانون ملزم هستند که شرایط تدوین شده در چانه‌زنی گروهی را رعایت کنند؛ این قانونها را قانون استانداردهای استخدامی وضع نکرده است، بلکه از سوی دستورالعمل روابط کارگری (Labour Relations Code) تدوین شده‌اند.

توافقاتنامه‌های چانه‌زنی گروهی تفاوت زیادی با یکدیگر دارند، بنا بر این مهم است که هر کارمند/کارگر و عضو اتحادیه بداند که حقوق و مسئولیتهای او چیست. اگر کارگری معتقد باشد که حقوقی که بر مبنای توافقنامه معامله گروهی داشته‌اند نقض شده است، باید با نماینده اتحادیه خود تماس بگیرد و شکایت خود را که به آن "grievance" گفته می‌شود مطرح کند. اگر چه شیوه‌های تشکیل پرونده و رسیدگی به آن متفاوت است، همه اتحادیه‌ها بنا به قانون ملزم هستند که شکایتهای را جدی بگیرند و در مورد آن صادقانه تصمیم بگیرند. اگر اتحادیه تشخیص دهد که کارفرما مفاد توافقنامه معامله گروهی را نقض کرده است، آنها با کارفرما تماس خواهند گرفت تا برای حل و فصل موضوع مذاکره نمایند.

لطفاً توجه کنید: کارگران عضو اتحادیه باید هنگامی که در رابطه با کارفرما دچار مشکلی می‌شوند با نماینده اتحادیه مشورت کنند، نه با ESB.

ایمنی کاری بی‌سی (WorkSafe BC)

غرامت کارگران (Workers' Compensation)

در بی‌سی، قانون غرامت کارگران (Workers' Compensation Act) مقررات پرداخت غرامت در خصوص جراحت یا بیماری‌های ناشی از کار به کارکنان و خانواده‌هایشان را تعیین می‌کند. ایمنی کاری بی‌سی (WorkSafe BC) مسئول اجرای این برنامه در بی‌سی است.

برای اطلاعات بیشتر در باره این برنامه و راهنمایی برای ادعای غرامت از وبسایت زیر دیدن کنید: www.worksafebc.com/claims.

برای اینکه کارگران زیر پوشش WorkSafe BC قرار گیرند باید در هنگام کار دچار آسیب شده باشند و جراحت آنان باید ناشی از کار باشد.

بیشتر کسانی که در بی‌سی کار می‌کنند - خواه تمام وقت یا پاره وقت، قراردادی یا به عنوان کارگر عادی - زیر پوشش WorkSafe BC هستند. به عنوان یک کارگر، حتی اگر کارفرمای شما در WorkSafe BC نامنویسی نکرده باشد نیز زیر پوشش هستید.

ایمنی کاری بی‌سی

WorkSafeBC

www.worksafebc.com

مرکز پاسخگویی تلفنی: 604-231-8888 (برای ناحیه ونکوور بزرگ)
تلفن رایگان: 1-888-967-5377 (از سراسر بی‌سی)

دفترهای محلی در شهرهای کورتنی، نانایمو، ویکتوریا، ابوتسفورد، برنابی، کوکویتلام، نورت ونکوور، سوری، ونکوور، کمپس، کلونا، نلسون، فورت سنت جان، پرنس جورج و تراس وجود دارند. اطلاعات تماس با دفترهای محلی در این نشانی اینترنتی موجود است: www.worksafebc.com/contact_us/default.asp

برای اطلاعات بیشتر در باره نحوه طرح شکایت خود با WorkSafe BC به این منبع مراجعه کنید:

www.worksafebc.com/publications/how_to_work_with_the_wcb/Assets/PDF/CM025.pdf

سایر نشریه‌های ایمنی کاری بی‌سی برای کارگران در نشانی اینترنتی زیر موجود است:

www.worksafebc.com/publications/how_to_work_with_the_wcb/default.asp#workers

خط اطلاعات پیشگیری (Prevention Information) اطلاعات مربوط به محل کار در مورد مقررات بهداشت و ایمنی، مسئولیت‌های کارگر و کارفرما و در باره گزارش دادن حادثه یا اتفاق را ارائه می‌نماید.

شماره تلفن‌های اطلاعات پیشگیری ایمنی کاری بی‌سی (Prevention Information)

لنر مین لند: 604-276-3100

تلفن رایگان استانی: 1-888-621-7233

بعد از ساعت کار اداری: 604-273-7711 یا 1-866-922-4357

www.worksafebc.com/contact_us/prevention_information_line

گزارش دادن جراحت ناشی از کار

اگر فردی در هنگام کار آسیب ببیند، باید آسیب‌دیدگی خود را بی‌درنگ به کارفرما و WorkSafe BC اطلاع دهد. فرد آسیب‌دیده باید بلافاصله به پزشک مراجعه کند و به او بگوید که آسیب‌دیدگی یا بیماریش از کار ناشی شده است. برای کارفرما غیرقانونی است که به کارگر بگوید که آسیب‌دیدگی یا بیماریش را به WorkSafe BC گزارش نکند یا سعی کند که او را از گزارش دادن به WorkSafe BC منصرف نماید.

مشاوران کارگران (Workers' Advisors)

مشاوران کارگران به کارگرانی که در دسترسی به غرامت کارگران در بی.سی. مشکل دارند کمک می‌کنند. آنها کارمند WorkSafe BC نیستند و خدماتی که ارائه می‌کنند رایگان است.

برای اطلاعات بیشتر در باره دفتر مشاوران کارگران از وبسایت زیر دیدن کنید:

www.labour.gov.bc.ca/wab

بیمه پزشکی همگانی

طرح خدمات پزشکی (MSP)

در کانادا، بهداشت و خدمات پزشکی از طریق سیستم بیمه بهداشت همگانی فراهم می‌شود. هر استان جداگانه سیستم خود را اداره می‌کند.

در بی.سی.، بیمه بهداشت و خدمات پزشکی به وسیله بیمه بهداشت بی.سی (Health Insurance BC) فراهم می‌آید. برای صلاحیت‌دار بودن، باید در MSP نام‌نویسی نمایید و هزینه‌ی ماهانه آن را بپردازید. اگر درآمد سال پیش شما پایین‌تر از حد معینی باشد، ملزم به پرداخت هزینه ماهانه نخواهید شد.

کسانی که به تازگی به بی.سی. آمده‌اند، باید از بیمه بهداشت بی.سی درخواست برخورداری از بیمه بهداشت کنند. کسانی که به تازگی مقیم بی.سی می‌شوند یا دوباره به بی.سی برمی‌گردند بعد از یک دوره انتظار که به طور معمول شامل باقی مانده ماه ورود به اضافه دو ماه پس از آن است زیر پوشش در می‌آیند. به دلیل وجود دوره‌ی انتظار، مهم است که پس از ورود به بی.سی در اولین فرصت تقاضا کنید.

برای زیر پوشش بیمه بهداشت درآمدن، شرایط اقامتی خاصی لازم است:

- باید «مقیم» باشند، که در این مورد یعنی شهروند کانادا باشند یا به شکلی قانونی به عنوان مقیم دائم کانادا پذیرفته شده باشند؛
- بی.سی. را خانه‌ی خود قرار دهند؛ و
- به مدت شش ماه از سال در بی.سی. حضور داشته باشند.

لطفاً توجه کنید: لازم نیست که برای فرستادن درخواست بیمه بهداشت خود شش ماه صبر کنید. شما می‌توانید به محض اینکه دو شرط دیگر را دارا بودید درخواست خود را بفرستید. هنگامی که بیمه شوید، باید برای حفظ بیمه‌ی خود شرط شش-ماه ماندن در بی.سی را رعایت کنید.

کسانی که شهروند کانادا یا مقیم دائم نیستند ممکن است همچنان بتوانند بیمه بهداشت را دریافت کنند. اگر دو شرط دیگر بالا را دارا باشند و در یکی از موقعیت‌های زیر باشند، مقیم «دانسته» خواهند شد:

- دارای ویزای معتبر کار یا دانشجویی با اعتبار شش ماه یا بیشتر هستند، یا همسر یا فرزند کسی با این وضعیت هستند؛
- همسر یا فرزند یک شهروند کانادا یا یک مقیم دائم هستند، درخواست اقامت دائم کرده‌اند و درخواست آنها هنوز بررسی نشده است (پرونده درخواست آنان در اداره شهروندی و مهاجرت کانادا باید باز و در جریان باشد)؛
- کودکی که به فرزندخواندگی یک شهروند کانادا یا مقیم دائم درآمده است؛ یا
- درخواست اقامت دائم کرده‌اند و از سوی وزارت شهروندی و مهاجرت کانادا مجوزی دریافت کرده‌اند با نام اجازه اقامت موقت (Temporary Resident) که بر اساس ناپذیرفتنی بودن به دلایل پزشکی صادر شده است. در چنین حالتی، نه تنها دارنده مجوز، بلکه همسر یا فرزند او نیز مقیم به شمار می‌آیند. این مورد چندان شناخته شده نیست. کسانی که در چنین موقعیتی هستند ممکن است به کمک یک کارشناس حقوقی شایسته احتیاج داشته باشند تا از آنان دفاع کند.

در بیشتر موارد، فرد باید برای حفظ بیمه بهداشت خود شش ماه از سال را در بی.سی. باشد. در چند مورد می‌تواند پوشش بیمه‌ای خود را حفظ کند در حالی که بیش از شش ماه خارج از بی.سی. اقامت داشته باشد. اگر کسی به طور تمام وقت در یک آموزشگاه

مورد پذیرش دولت مشغول تحصیل باشد می‌تواند بیمه‌ی خود را نگهدارد. افراد باید پیش از رفتن به آموزشگاه به مدت شش ماه در بی.سی. بوده باشند. همسر و فرزندان نیز چنانچه در زمان تحصیل همراه او باشند می‌توانند بیمه‌شان را حفظ کنند. اگر شخصی تا یک ماه پس از اینکه دیگر دانشجوی تمام وقت نیست به بی.سی. برنگردد، بیمه خود را از دست خواهد داد. اگر کسی برای مدتی بیش از شش ماه به منظور کار یا تعطیلات بی.سی. را ترک کند، ممکن است بتواند بیمه‌ی خود را تا مدت 24 ماه حفظ کند. برای این منظور او باید:

- قبل از ترک بی.سی تأیید دولت را کسب کند؛
- مقیم یک استان یا کشور دیگر نشود؛ و
- در 12 ماه قبل از ترک کشور، به مدت شش ماه در کانادا زندگی کرده باشد.

لطفاً توجه کنید: تعداد دفعاتی که در یک دوره زمانی فرد «واجد شرایط بیمه‌ی درمانی تلقی می‌شود» دارای محدودیت‌هایی است، بنا بر این گرفتن موافقت پیشاپیش برای هر بار که سفر می‌کنید به شدت توصیه می‌شود. همچنین، اگر کسی برای مدتی طولانی‌تر از آنچه از پیش موافقت گرفته است خارج از کانادا بماند، در زمان بازگشت، ملزم خواهد بود که پیش از برقراری مجدد پوشش بیمه، یک دوره انتظار را بگذراند. لطفاً به طور مستقیم با MSP تماس بگیرید تا به پرسشهای خاص شما پاسخ دهند.

اطلاعات تماس در نشانی زیر موجود است:

www.health.gov.bc.ca/msp/infoben/contacts.html

اگر کسی شغلی دارد که ناگزیر است برای مدتی بیش از شش ماه در هر سال به طور مرتب به خارج از بی.سی. سفر کند، باز هم می‌تواند بیمه خود را نگه دارد اگر:

- از پیش موافقت دولت را بگیرد؛
- خارج از بی.سی. اقامت برقرار نکند؛
- بی.سی. را محل اصلی شغل خود قرار دهد؛ و
- یک بار در ماه در بی.سی. باشد، یا به مدتی که برای دولت قانع کننده باشد که او هنوز مقیم بی.سی. است.

کمک حق بیمه (Premium Assistance)

برای کسانی که توانایی پرداخت هزینه ماهانه بیمه بهداشت (حق بیمه) را ندارند، بی.سی. برنامه‌ای را فراهم نموده است. برنامه کمک حق بیمه تنها برای کسانی موجود است که در 12 ماه پیش در بی.سی. زندگی کرده‌اند و در آن مدت شهروند یا مقیم دائم کانادا بوده‌اند. همچنین، کسانی که دارای پناهندگی یا اقامت دائم هستند نیز در 12 ماه اول خود در کانادا یا تا زمانی که به کار مشغول شوند، هر کدام که زودتر واقع شود، ملزم به پرداخت حق بیمه نیستند. اگر کسی کمک درآمد (بخشهای پیشین را ببینید) دریافت می‌کند ملزم به پرداخت حق بیمه نیست.

اگر دولت متوجه شود که کسی برای همیشه بی.سی. را ترک می‌نماید، آن فرد بیمه خود را به یکی از شیوه‌های زیر از دست خواهد داد:

- اگر به خارج از کانادا می‌رود، در پایان ماهی که بی.سی. را ترک می‌کند؛ یا
- اگر در درون کانادا نقل مکان می‌کند، دو ماه پس از ماهی که بی.سی. را ترک می‌کند.

برای اطلاعات بیشتر در باره بیمه بهداشت بی‌سی، از وبسایت زیر دیدن کنید:

www.health.gov.bc.ca/msp

برای اطلاعات بیشتر در باره پوشش بیمه بهداشت در مدتی که خارج از بی‌سی.

مشغول تحصیل، مسافرت یا کار هستید، از وبسایت زیر دیدن کنید:

www.health.gov.bc.ca/msp/infoben/leavingbc.html#absence

برنامه موقت بهداشت فدرال (Interim Federal Health Program)

برنامه موقت بهداشت فدرال (IFHP) یک برنامه‌ی موقت مزایای بهداشتی برای افراد زیر است که هنوز واجد شرایط پوشش بیمه‌ی MSP نیستند:

- افراد تحت حفاظت، از جمله پناهندگان مجدداً اسکان یافته؛
- متقاضیان پناهندگی؛ و
- گروه‌های خاص دیگر.

برنامه موقت بهداشت فدرال (IFHP) خدمات یا محصولاتی که می‌توانند از طریق بیمه‌ی خصوصی پوشش داده شوند را شامل نمی‌شود.

مزایا

برنامه موقت بهداشت فدرال (IFHP) سه نوع پوشش اساسی را ارائه می‌کند:

- پوشش مراقبت پزشکی؛
- پوشش مراقبت پزشکی گسترده؛ و
- پوشش مراقبت پزشکی بهداشت همگانی یا ایمنی همگانی.

پوشش مراقبت پزشکی

این پوشش افراد زیر را شامل می‌شود:

- افراد تحت حفاظتی که از طریق برنامه‌ی امداد اسکان مجدد (Resettlement Assistance Program) کمک درآمد دریافت نمی‌کنند و هنوز واجد شرایط بیمه‌ی MSP نشده‌اند، از جمله:
 - o بیشتر پناهندگانی که دارای کفیل خصوصی (غیر دولتی PSR) هستند؛
 - o پناهندگانی که به عنوان پناهنده‌ی کنوانسیون (Convention Refugee) شناخته شده‌اند؛ و
 - o بیشتر کسانی که تصمیم‌گیری در مورد بررسی خطر پیش از انتقال آنها (Pre-Removal Risk Assessment) مثبت بوده است؛
- متقاضیان پناهندگی که تابع یکی از کشورهای مبدأ معین (Designated Country of Origin) نیستند؛ و

- متقاضیان پناهندگی تابع یکی از کشورهای مبدأ معین (DCQ) که تقاضای پناهندگی خود را پیش از 15 دسامبر 2012 ارائه کرده‌اند.

کسانی که واجد شرایط پوشش مراقبتهای پزشکی از طریق برنامه موقت بهداشت فدرال (IFHP) هستند و نیاز به مراقبت پزشکی برای بیماری، نشانه‌های بیماری، ناراحتی یا آسیب‌دیدگی دارند، می‌توانند مراقبت‌های زیر را دریافت کنند:

- خدمات بیمارستانی؛
 - خدمات پزشک یا پرستار مجاز (ثبت شده)؛
 - خدمات آزمایشگاهی، تشخیصی و آمبولانس؛ و
 - دارو و واکسیناسیون، تنها هنگامی که برای پیشگیری یا درمان بیماری که بهداشت همگانی را به خطر می‌اندازد ضروری باشند، یا برای درمان یک عارضه‌ی پزشکی که برای ایمنی همگانی نگرانی ایجاد می‌کند.
- هنگامی که فرد شرایط پوشش بیمه‌ی پزشکی MSP از استانی دیگر را کسب کند، پوشش IFH او خاتمه خواهد یافت.

پوشش مراقبت پزشکی گسترده

این پوشش برای افراد زیر است:

- کسانی که از طریق برنامه‌ی امداد برای اسکان مجدد (Resettlement Assistance Program) یا معادل این برنامه در کبک کمک درآمد دریافت کرده یا می‌کنند، از جمله:
 - o پناهندگان تحت حمایت دولت، و
 - o پناهندگان مشمول برنامه‌ی حمایت مشترک برای کفالت
- کسانی که از طریق برنامه‌ی امداد برای اسکان مجدد (RAP) یا معادل این برنامه در کبک کمک درآمد دریافت کرده یا می‌کنند، از جمله:
 - o پناهندگان ارجاعی از دفتر صدور ویزا (Visa Office-Referred Refugees) که جزء کسانی هستند که برای شیوه‌های تأمین مالی مختلطی معرفی شده‌اند که بودجه‌ی آن‌ها از سوی دولت و حمایت‌کنندگان خصوصی به طور مشترک تأمین می‌شود.
 - o افراد خاصی که در نتیجه‌ی یک سیاست‌گذاری دولتی یا ملاحظات انساندوستانه و مشفقانه توسط وزات شهروندی و مهاجرت دوباره در کانادا اسکان می‌یابند، و
 - o پناهندگان خاصی که تحت کفالت سازمان‌هایی هستند که وزارت با آنها قرارداد اشتراک هزینه دارد.
- قربانیان قاچاق انسان که مطابق بخش 24(3) قانون حفاظت از مهاجر و پناهنده مجوز اقامت موقت دریافت کرده‌اند.

کسانی که واجد شرایط پوشش مراقبتهای پزشکی گسترده از طریق برنامه موقت بهداشت فدرال (IFHP) هستند و نیاز به مراقبت پزشکی برای بیماری، نشانه‌های بیماری، ناراحتی یا آسیب‌دیدگی دارند، می‌توانند مراقبت‌های زیر را دریافت کنند:

- خدمات بیمارستانی؛
- خدمات پزشک یا پرستار مجاز (رسمی)؛ و
- خدمات آزمایشگاهی، تشخیصی و آمبولانس.

افزون بر این، کسانی که همچنان زیر پوشش برنامه‌ی اسکان مجدد RAP یا کفالت خصوصی هستند ممکن است شرایط دریافت خدمات زیر را نیز داشته باشند:

- داروهای تجویز شده توسط پزشک و سایر اقلام دارویی؛
- مراقبت دندانپزشکی و چشمپزشکی محدود؛
- اعضای مصنوعی بدن و دستگاه‌های کمکی برای حرکت؛
- مراقبت خانگی و مراقبت بلند مدت؛
- مشاوره‌ی روانشناختی توسط روانشناس بالینی رسمی؛ و
- معاینات پزشکی پس از ورود.

پوشش مراقبت پزشکی بهداشت همگانی یا ایمنی همگانی

این پوشش ویژه‌ی آن دسته از متقاضیان پناهندگی است که تقاضایشان رد شده است و

- متقاضیان پناهندگی تابع کشورهای مبدأ معین (DCO) که تقاضای پناهندگی خود را پس از 15 دسامبر 2012 تسلیم نموده‌اند.

کسانی که واجد شرایط پوشش مراقبت پزشکی بهداشت همگانی یا ایمنی همگانی از طریق IFH هستند، چنانچه نیاز به تشخیص، پیشگیری یا درمان بیماری داشته باشند که بهداشت همگانی را در معرض خطر قرار می‌دهد یا باعث نگرانی در مورد ایمنی همگانی می‌شود، تنها خدمات زیر را می‌توانند دریافت کنند:

- خدمات پزشک یا پرستار رسمی؛
- خدمات آزمایشگاهی و تشخیصی؛ و
- دارو و واکسیناسیون.

معاینه‌ی پزشکی مهاجرت

برنامه‌ی IFH همچنین هزینه‌ی معاینه‌ی پزشکی مهاجرت را برای همه‌ی متقاضیان پناهندگی در مدتی که تقاضایشان در دست بررسی است می‌پردازد.

برای شرح اجمالی این خدمات از وبسایت زیر دیدن کنید

www.cic.gc.ca/english/refugees/outside/summary-ifhp.asp

وضعیت مهاجرت

شهروندی کانادا

شهروندان کانادا از همه‌ی حقوق، آزادی‌ها و حفاظت‌هایی که در **منشور حقوق و آزادی‌های کانادا** آمده است برخوردار می‌شوند. آن‌ها حق دارند که گذرنامه‌ی کانادایی داشته باشند و صرف نظر از اینکه چه مدت خارج از کشور بوده‌اند، حق دارند که دوباره به کانادا برگردند. آن‌ها را به هیچ دلیلی نمی‌توان مجبور به ترک کانادا نمود، مگر اینکه شهروندی کانادا یا ویزای اقامت دائم خود را با کتمان حقیقت به دست آورده باشند.

مقررات شهروندی را می‌توان در *قانون شهروندی* یافت.

وضعیت اقامت دائم

مقیم دائم

مقیم دائم به مهاجران، پناهندگان و اشخاص تحت حفاظتی گفته می‌شود که حق زندگی دائم در کانادا به آنان اعطا شده است. مقیمان دائم نسبت به دیدارکنندگان از کانادا از حقوق بیشتری برخوردارند، اما حقوق آنان با شهروندان کانادا برابر نیست (برای مثال، آن‌ها نمی‌توانند رأی دهند).

مقررات مربوط به وضعیت اقامت دائم را می‌توان در *قانون حفاظت از مهاجر و پناهنده* یافت.

حقوق دارندگان اقامت دائم

مقیمان دائم حق دارند که وارد کانادا شوند و در این کشور زندگی کنند. آن‌ها همچنین از **بیشتر حقوق** تصریح شده در منشور حقوق و آزادی‌های کانادا برخوردارند (که به منشور معروف است). این حقوق دربرگیرنده‌ی آزادی مذهب و حقوق قضایی می‌باشد.

حقوق مقیمان دائم عبارت است از حق:

- دریافت بیشتر مزایای اجتماعی، از جمله پوشش مراقبت بهداشتی؛
- زندگی، کار و مطالعه در هر نقطه از کانادا؛
- تقاضای شهروندی کانادا؛ و
- قرار گرفتن تحت حفاظت قانون و منشور کانادا.

مسئولیت‌های مقیمان دائم عبارتند از:

پرداخت مالیات؛ و

رعایت کردن همه‌ی قانون‌های کانادا.

مقیمان دائم نمی‌توانند:

- رأی دهند یا نامزد پست‌های انتخابی شوند؛
- در شغل‌های معینی استخدام شوند؛ یا
- چنانچه غیر قابل پذیرش تشخیص داده شوند، دستور ترک کانادا به آنان داده شده باشد و درخواست تجدید نظرشان رد شده باشد، نمی‌توانند در کانادا بمانند.

کارت اقامت دائم

در سال 2002، اداره‌ی شهروندی و مهاجرت کانادا صدور کارت‌های اقامت دائم (Permanent Resident) را به عنوان مدرک وضعیت قانونی اقامت دائم آغاز کرد. این کارت، به نام «کارت پی‌آر» (PR) نیز خوانده می‌شود. این کارت تقویت کننده‌ی مدرکی کاغذی به نام «گواهی ورود» (Record of Landing) است. این کارت به مدت پنج سال اعتبار دارد.

از دسامبر 2007، بسیاری از مقیمان دائم موظفند که چنانچه با وسیله‌ی نقلیه‌ی تجاری (مانند هواپیما، اتوبوس یا قایق) یا از طریق مرز زمینی با خودرو به کانادا برمی‌گردند، کارت اقامت دائم خود را نشان دهند. از آنجا که این کارت تنها در کانادا صادر می‌شود، مقیمان دائم باید قبل از ترک کانادا آن را بگیرند. اگر کارت اقامت دائم ندارند، می‌توانند به سفارت یا کنسولگری کانادا بروند و مدرک مسافرت موقت برای ورود مجدد به کانادا بگیرند.

بسیار مهم است که مقیمان دائم قبل از پایان مدت اعتبار کارت اقامت دائم، درخواست تجدید کنند. در غیر این صورت ممکن است به دلیل نداشتن مدارک هویتی معتبر، صدور کارت جدیدشان با مشکل مواجه شود.

اگر کسی قبل از ژوئن 2006 به عنوان مقیم دائم به کانادا آمده باشد، کارت اقامت دائم جایگزین مدرک کاغذی گواهی ورود خواهد شد.

برای اطلاعات بیشتر در باره‌ی کارت اقامت دائم (PR) به شماره‌ی 1-800-255-4541 (فقط از داخل کانادا) زنگ بزنید یا از این وبسایت دیدن کنید:

www.cic.gc.ca/english/information/pr-card

التزام اقامت

مقیمان دائم موظفند که برای حفظ وضعیت قانونی اقامت دائم خود التزام اقامتی معینی را رعایت کنند. آن‌ها باید در مدتی که مقیم دائم محسوب می‌شوند، دو سال از هر پنج سال را در کانادا اقامت کنند. به این معنی که فرد باید دست کم دو سال (730 روز) از هر دوره‌ی پنج ساله را در کانادا زندگی کند. این افراد مجبور نیستند که این دو سال را به طور متوالی در کانادا بمانند.

اگر افراد به مدت بیش از پنج سال مقیم دائم بوده باشند، تنها پنج سال آخر در نظر گرفته خواهد شد.

در موارد زیر، مدت زمانی که فرد در خارج از کانادا زندگی می‌کند به جای التزام اقامتی او محسوب خواهد شد:

- فرد همراه همسر یا همسر عرفی خود که شهروند کانادا است در خارج زندگی می‌کند؛
- فردی که مقیم دائم است کودک است و یکی از والدین کانادایی خود را همراهی می‌کند؛
- به طور تمام وقت برای یک شرکت کانادایی یا دولت کانادا کار می‌کند؛
- همسر یا همسر عرفی خود را همراهی می‌کند که مقیم دائم است و به طور تمام وقت برای یک شرکت کانادایی یا دولت کانادا کار می‌کند؛ یا
- کودک است و با یکی از والدین خود زندگی می‌کند که مقیم دائم است و به طور تمام وقت برای یک شرکت کانادایی یا دولت کانادا کار می‌کند.

وضعیت اقامت دائم مشروط یا از دست دادن وضعیت اقامت دائم

وضعیت اقامت دائم مشروط دو ساله برای همسران تحت کفالت

همسر تحت کفالتی که پس از 10 دسامبر 2012 درخواست اقامت دائم کرده باشد، درخواستش برای اقامت دائم مشروط مورد بررسی قرار خواهد گرفت. اقامت دائم مشروط شامل افراد زیر می‌شود:

- همسر، همسر عرفی یا ازدواجی که به مدت دو سال یا کمتر با کفیل خود زناشویی داشته است؛ و
- زوجیهایی که در زمان ارسال درخواست اقامت دائم‌شان با کفیل خود فرزند مشترکی ندارند.

همسر تحت کفالت باید از روزی که وضعیت اقامت دائم کانادا را دریافت می‌کند، به مدت دو سال در یک پیوند زناشویی واقعی با کفیل خود زندگی کند. اگر آن‌ها پیوند زناشویی خود را حفظ نکنند، امکان دارد که وضعیت اقامت دائم همسر تحت کفالت لغو شود.

وضعیت اقامت دائم همسران تحت تکلف به جز در مورد الزام دوره‌ی دو ساله‌ی زناشویی، در موارد دیگر تفاوتی با سایر افراد مقیم دائم ندارد. آن‌ها مجازند که بدون نیاز به مجوز کار یا تحصیل، در کانادا کار یا تحصیل کنند، شهریه‌ی آموزش عالی آن‌ها تفاوتی با سایر افراد ندارد و دسترسی آن‌ها به پوشش خدمات پزشکی و مزایای اجتماعی، از جمله تأمین اجتماعی، همانند دیگران است.

با این وجود، اگر پیوند زناشویی گسسته شود، کفیل از نظر مالی تا پایان دوره‌ی سه ساله‌ی تعهد خود مسئولیت خواهد داشت، صرف نظر از اینکه دلیل گسست ازدواج چه باشد.

استثنائیهایی در مورد اقامت دائم مشروط دو ساله:

استثناء مرگ کفیل

- شرط دو ساله اعمال نخواهد شد اگر کفیل در طول دوره‌ی دو ساله‌ی مشروط فوت کند در حالی که همسر او پیوند زناشویی و همخانگی با او را تا زمان مرگش حفظ کرده باشد. اداره‌ی شهروندی و مهاجرت کانادا به مدرک اثبات این امر را لازم خواهد داشت؛ در چنین موقعیتی مهم است که با یک حقوقدان یا وکیل مدافع مشورت شود.

استثناء بدرفتاری یا تسامح در مورد فرد تحت کفالت

- شرایط اقامت دائم مشروط اعمال نخواهد شد اگر کفیل مرتکب بدرفتاری یا تسامح شود یا از بدرفتاری یا تسامح یکی از خویشانش نسبت به همسر تحت کفالت خود جلوگیری نکند، خواه آن فرد در دوره‌ی مشروط دو ساله با آن‌ها در یک خانه زندگی کند یا نه.
- 0 بدرفتاری عبارت است از: بدرفتاری جسمی، حبس اجباری خودسرانه: بدرفتاری جنسی، تماس جنسی بدون رضایت، بدرفتاری روانی، تهدید و اذیت یا بدرفتاری مالی از جمله کلاهبرداری و اخاذی.
- 0 تسامح عبارت است از: کوتاهی در فراهم کردن نیازهای زندگی از قبیل خوراک، پوشاک، مراقبت پزشکی یا سرپناه و هر گونه اهمالکاری دیگری که به خطر آسیب جدی منجر شود.

اگر با شما بدرفتاری یا تسامح صورت می‌گیرد، بی‌درنگ درخواست کمک کنید. پس از این که در یک سرپناه امن اسکان داده شوید، باید این موضوع با ارائه‌ی مدرک به اداره‌ی شهروندی و مهاجرت اطلاع داده شود. مهم است که با یک حقوقدان یا وکیل مدافع مشورت کنید. اگر در خطر فوری هستید با 1-800-9-1-1 تماس بگیرید.

برای یافتن خانه‌ی گذار، سرپناه زنان یا وکیل مدافع، با VictimLINK به شماره تلفن رایگان 1-800-563-0808 تماس بگیرید.

نداشتن شرایط لازم برای اقامت

کسی که از الزام‌های اقامتی برخوردار نباشد ممکن است وضعیت اقامت دائم خود را از دست بدهد. وضعیت اقامت دائم افراد به طور ناگهانی و به فوریت از آن‌ها گرفته نمی‌شود و به چنین افرادی حق داده خواهد شد که از شعبه‌ی استیناف مهاجرت (Immigration Appeal Division) درخواست تجدید نظر کنند، و باید در اسرع وقت کمک حقوقی بگیرند، چرا که درخواست تجدید نظر باید ظرف مدت 60 روز پس از دریافت تصمیم اداره‌ی شهروندی و مهاجرت تسلیم شعبه‌ی استیناف شود.

حتا اگر فردی موفق نشود که الزام‌های اقامتی را برآورده نماید، امکان آن هست که اداره‌ی شهروندی و مهاجرت تشخیص دهد که ابقاء وضعیت اقامت قانونی فرد بر اساس ملاحظات انساندوستانه و مشفقانه توجیه‌پذیر است.

ناپذیرفتنی

افراد دارای اقامت دائم نیز ممکن است وضعیت اقامت دائم خود را از دست بدهند، اگر معلوم شود که غیر قابل پذیرش هستند. **مقیمان دائم** ممکن است به دلیل‌های زیر غیر قابل پذیرش شناخته شوند:

- نگرانی‌های امنیتی؛
- نقض حقوق بشر؛
- تبهکاری؛
- جرائم سازمانیافته؛
- دلیل‌های مالی؛ یا
- جعل و تقلب.

تبهکاری

کسانی که اقامت دائم دارند، چنانچه محکوم به جرم سنگینی در کانادا یا خارج از آن شوند، غیر قابل پذیرش شناخته خواهند شد.

مقیمان دائم اگر در جرائم سازمانیافته فعالیت داشته باشند، در کانادا غیر قابل پذیرش شناخته خواهند شد. تعریف این جرایم عبارت است از «روندی از فعالیت مجرمانه که توسط عده‌ای از افراد که با هماهنگی عمل می‌کنند طراحی و سازماندهی می‌شود.» برخی از این‌گونه جرائم عبارتند از قاچاق انسان، آوردن غیر قانونی افراد به کانادا و پول‌شویی.

جعل و تقلب

چنانچه افراد دارای اقامت دائم از طریق دادن اطلاعات نادرست یا کتمان اطلاعات مرتبط به اداره‌ی شهروندی و مهاجرت کانادا دروغ گفته باشند، به عنوان فرد غیر قابل پذیرش شناخته خواهند شد.

اگر کفیل در دادن اطلاعات مربوط به خود جعل و تقلبی انجام داده باشد، امکان دارد اعضای خانواده‌ی او که تحت کفالتش هستند غیر قابل پذیرش تشخیص داده شوند.

برای اطلاعات بیشتر در باره‌ی غیر قابل پذیرش بودن افراد از وبسایت زیر دیدن کنید

www.cic.gc.ca/english/information/inadmissibility/who.asp

اگر می‌پندارید دلایلی وجود دارد که ممکن است غیر قابل پذیرش شناخته شوید، بی‌درنگ با یک وکیل مشورت کنید.

دو نوع پناهنده وجود دارد: پناهندگان درون کشور و پناهندگان ساکن خارج. پناهندگان ساکن خارج کسانی هستند که زمانی که در خارج از کشور هستند توسط دولت کانادا گزینش می‌شوند و مورد حمایت قرار می‌گیرند. این افراد در زیر برنامه‌ی پناهندگی و اسکان مجدد انساندوستانه (Refugee and Humanitarian Resettlement Program) قرار می‌گیرند. بیشتر پناهندگانی که اسکان مجدد می‌یابند با گرفتن اقامت دائم، یا در برخی موارد با گرفتن مجوز اقامت موقت به کانادا می‌آیند. اما برخی از پناهجویان خودشان به کانادا وارد می‌شوند و در مرز ورود، فرودگاه یا یکی از دفترهای اداره‌ی مهاجرت تقاضای پناهندگی می‌کنند. به این افراد متقاضی پناهندگی گفته می‌شود.

پناهندگان ساکن خارج

برنامه‌ی پناهندگی و اسکان مجدد انساندوستانه (Refugee and Humanitarian Resettlement Program)

اداره‌ی شهروندی و مهاجرت کانادا افرادی را از میان اردوگاه‌های پناهندگی از سراسر جهان انتخاب می‌کند تا به کانادا بیایند. برنامه‌ی اسکان مجدد یک فرایند حقوقی است که پناهندگان را به کانادا می‌آورد تا به عنوان مقیم دائم در این کشور زندگی کنند. کانادا با اتکا به کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل متحد (UNHCR) و سایر سازمان‌های ارجاع‌دهنده و گروه‌های کفالت خصوصی، پناهندگان واجد شرایط را شناسایی و برای اسکان مجدد در کانادا انتخاب می‌کند.

کسانی که زیر پوشش این برنامه قرار می‌گیرند باید معاینه‌های پزشکی را انجام دهند و از فیلترهای امنیتی و شناسایی جنایتکاران عبور کنند، و در بسیاری موارد، به عنوان مقیم دائم وارد کانادا می‌شوند.

اگر یک پناهنده‌ی ساکن خارج که نیاز مبرم به اسکان مجدد در کانادا دارد هنوز معاینه‌های پزشکی را تکمیل نکرده باشد، با مجوز اقامت موقت به کشور وارد می‌شود — چنین فردی باید تا زمانی که بتواند تقاضای اقامت دائم کند، مجوز اقامت موقت خود را معتبر نگاه دارد.

سه رده پناهنده‌ی ساکن خارج وجود دارد:

- **رده‌ی پناهندگان کنوانسیون ساکن خارج:** کسانی که خارج از میهن خود (یا کشوری که به طور معمول در آنجا زندگی می‌کنند) هستند و نمی‌توانند به آن کشور برگردند چرا که دلیل مستدل و ثابت شده‌ای وجود دارد که به خاطر نژاد، مذهب، باور سیاسی، ملیت یا عضویت در یک گروه اجتماعی (از قبیل گروه‌های زنان یا گروه‌های دارای گرایش جنسی متفاوت) مورد شکنجه و آزار واقع خواهند شد.
- **رده‌ی کشور پناه:** کسانی که در وضعیتی پناهنده‌وار زندگی می‌کنند اما شرایط لازم برای پناهندگی کنوانسیون را ندارند، خارج از میهن خود (یا کشوری که به طور معمول در آنجا زندگی می‌کنند) هستند، و به طور جدی و شخصاً تحت تأثیر درگیری یا نقض حقوق بشر قرار گرفته‌اند، نمی‌توانند در مدت زمانی منطقی راه حل مناسبی برای مشکل‌شان پیدا کنند و کفیلی خصوصی از آن‌ها حمایت خواهد کرد یا خود خواهند توانست زندگی خود را تأمین کنند.

- **رده‌ی کشور منبع:** فرد در کشوری زندگی می‌کند که به طور معمول محل زندگی اوست اما آن کشور از سوی اداره‌ی مهاجرت و شهروندی کانادا به عنوان کشور منبع پناهندگان شناخته شده است.

برای آگاهی بیشتر از این وبسایت دیدن کنید:

www.cic.gc.ca/english/refugees/outside/index.asp

برنامه‌ی پناهندگی تحت حمایت دولت (Government-assisted Refugee Program)

پناهندگان تحت حمایت دولت (GAR) پناهندگان کنوانسیون ساکن خارج هستند. اسکان مجدد این افراد در کانادا به تمامی با حمایت دولت کانادا است یا این حمایت از سوی سازمان‌های غیردولتی تحت حمایت اداره‌ی مهاجرت و شهروندی کانادا صورت می‌گیرد. این حمایت به طور معمول تا روز ورود آن‌ها به کانادا ادامه می‌یابد.

برنامه‌ی حفاظت اضطراری (Urgent Protection Program)

برنامه‌ی حفاظت اضطراری (UPP) به دنبال اطمینان از این است که کانادا بتواند به تقاضاهای اضطراری پناهندگانی که با تهدید برگشت به میهن‌شان یا تهدید جانی مواجه هستند پاسخ دهد.

در سال ۱۹۸۸ کانادا برنامه‌ی زنان تحت خطر (*Women at Risk Program*) را برای زنان پناهنده‌ای که در وضعیت بسیار دشواری به سر می‌برند ایجاد نمود. این زنان خانواده یا دوستانی ندارند که از آن‌ها حمایت یا حفاظت کنند و ممکن است در خطر تجاوز جنسی یا سایر خشونت‌ها قرار داشته باشند.

اطلاعات بیشتر در باره‌ی برنامه‌ی پناهندگان تحت حمایت دولت (GAR) در وبسایت زیر موجود است:

www.cic.gc.ca/english/refugees/outside/resettle-gov.asp

پذیرش کفالت پناهندگان ساکن خارج

سازمان‌ها و افراد می‌توانند کفالت پناهندگانی که در خارج زندگی می‌کنند و خواهان اسکان مجدد در کانادا هستند را بر عهده بگیرند. اداره‌ی شهروندی و مهاجرت کانادا پناهندگان را با گروه‌هایی که علاقمند به کفالت آن‌ها هستند مطابقت می‌دهند. کفیل‌ها باید شهروند یا مقیم دائم کانادا و دست کم 18 ساله باشند. **متقاضیان پناهندگی که در خاک کانادا هستند واجد شرایط این برنامه نیستند.**

گروه‌های کفیل باید به مدت یک سال از پناهندگان حمایت کنند. این حمایت شامل مسکن، پوشاک و خوراک می‌شود. در موارد خاص، دوره‌ی حمایت ممکن است تا سه سال تمدید شود.

آگاهی بیشتر در باره‌ی کفالت پناهندگان در این وبسایت موجود است:

www.cic.gc.ca/english/refugees/sponsor/index.asp

پناهندگان درون کشور

افراد تحت حفاظت (Protected Persons)

فرد تحت حفاظت یا فردی نیازمند حفاظت (Person in Need) است یا پناهنده‌ی کنوانسیون (Convention Refugee). به همه‌ی افراد تحت حفاظت در کانادا پناهندگی اعطا می‌شود.

افراد نیازمند حفاظت (Persons in Need of Protection)

افراد نیازمند حفاظت به کسانی گفته می‌شود که اگر به میهنشان برگردانده شوند، با خطر (شکنجه، تهدید جانی و برخورد یا مجازات بی‌رحمانه) مواجه خواهند شد.

پناهندگان کنوانسیون (Convention Refugees)

پناهنده‌ی کنوانسیون کسی است که وضعیتش با تعریف کنوانسیون سازمان ملل در رابطه با وضعیت پناهندگان مطابقت دارد.

قانون حفاظت از مهاجر و پناهنده کانادا (Immigration and Refugee Protection Act) پناهنده‌ی کنوانسیون را به شرح زیر تعریف می‌کند:

- کسی که به دلیل ترس از آزار و شکنجه به خاطر نژاد، مذهب، ملیت، عضویت در یک گروه اجتماعی خاص یا عقیده سیاسی،

(a) خارج از کشور(های) متبوع خود است و نمی‌تواند، یا به دلیل ترس، نمی‌خواهد خود را در اختیار آن کشورها بگذارد؛ یا

(b) تابعیت هیچ کشوری را ندارد، خارج از کشور سابق محل اقامتش است و نمی‌تواند یا، به دلیل ترس، نمی‌خواهد به آن کشور برگردد.

کسانی که متقاضی وضعیت پناهنده‌ی کنوانسیون یا حفاظت در کانادا هستند را **متقاضی پناهندگی (Refugee Claimant)** می‌نامند.

متقاضیان پناهندگی

بسیاری از پناهندگان خود به کانادا سفر می‌کنند و در هنگام ورود به مرز کانادا، در فرودگاه یا در یکی از شعبه‌های اداره‌ی مهاجرت و شهروندی کانادا درخواست پناهندگی می‌کنند. این دسته از پناهندگان هنگام ورود به کانادا دارای وضعیت قانونی نیستند و باید درخواست وضعیت پناهندگی نمایند.

وکیل مدافع

متقاضیان پناهندگی حق دارند که در دوره‌ی بررسی تقاضای پناهندگی‌شان، به هزینه‌ی خود وکیل مدافع استخدام کنند تا از آن‌ها دفاع نماید. احتمال دارد که کمک مالی کمی برای دفاع حقوقی در اختیار آن دسته از متقاضیان پناهندگی قرار گیرد که توانایی استخدام وکیل ندارند.

برای آگاهی بیشتر در باره‌ی کمک حقوقی Legal Aid در بی‌سی از این وبسایت دیدن کنید:

legalaid.bc.ca/legal_aid/immigrationProblems.php

برای اطلاعات بیشتر در باره‌ی ارجاع به سازمان کمک‌های حقوقی Legal Aid یا درخواست این کمک‌ها در خصوص مسائل مهاجرت، با خط تلفن مهاجرت Legal Aid به شماره‌ی 604-601-6076 یا به شماره‌ی رایگان 1-888-601-6076 تماس بگیرید.

تغییر آدرس

متقاضیانی که محل سکونت خود را تغییر می‌دهند باید آدرس جدید خود را به هیأت مهاجرت و پناهندگی کانادا (Immigration and Refugee Board of Canada) و اداره‌ی مهاجرت و شهروندی کانادا اطلاع دهند. اگر تغییر آدرس خود را اطلاع ندهند، احتمال دارد که مکاتبات مهمی از سوی آن دو سازمان را دریافت نکنند، که می‌تواند به این امر منجر شود که تقاضای آن‌ها متروکه تلقی شود.

شماره‌ی بیمه‌ی اجتماعی (Social Insurance Number)

متقاضیان پناهندگی می‌توانند درخواست شماره‌ی بیمه‌ی اجتماعی (SIN) نمایند – که یک شماره‌ی ۹ رقمی است که به عنوان شماره‌ی شناسایی شخصی برای برنامه‌های دولتی مورد نیاز جهت کار در کانادا از آن استفاده می‌شود. کارفرمایان موظفند که کارت SIN کارکنان خود را ببینند. متقاضیان پناهندگی باید برای گرفتن کارت SIN اجازه‌ی کار داشته باشند.

شماره‌های بیمه‌ی اجتماعی (SIN) که با رقم «9» شروع می‌شود به کسانی داده می‌شوند که شهروند یا مقیم دائم کانادا نیستند. همه‌ی کارت‌های جدید سری SIN 900 دارای تاریخ پایان اعتباری هستند که با تاریخ پایان اعتبار مدارک مهاجرتی دارنده‌ی آن مطابقت می‌کند.

اجازه‌ی کار (Work Permit)

متقاضیان پناهندگی می‌توانند اجازه‌ی کار باز داشته باشند، یعنی نیازی به پیشنهاد استخدام ندارند. اجازه‌ی کار باز دارنده‌ی آن را به یک کار یا کارفرمای خاص محدود نمی‌کند.

پس از ارجاع تقاضای پناهندگی فرد به شعبه‌ی حفاظت پناهندگی هیأت مهاجرت و پناهندگی و تکمیل معاینه‌های پزشکی، بیشتر متقاضیان پناهندگی می‌توانند از اداره‌ی شهروندی و مهاجرت تقاضای اجازه‌ی کار نمایند.

اما اگر متقاضی پناهندگی تابع یکی از کشورهای مبدأ معین باشد، نمی‌تواند درخواست مجو کار کند مگر اینکه درخواست پناهندگی پذیرفته شود یا 180 روز از ارسال تقاضایش به هیأت مهاجرت و پناهندگی IRB گذشته باشد.

اگر دستور انتقال یک متقاضی پناهندگی به خارج از کانادا صادر شده باشد اما اداره‌ی خدمات مرزی کانادا نتواند دستور را اجرا کند، امکان دارد که متقاضی بتواند اجازه‌ی کار بگیرد.

کلاس‌های آموزش زبان انگلیسی

برای شرکت در کلاس‌های آموزش زبان انگلیسی، معمولاً نیازی به گرفتن اجازه‌ی تحصیل نیست. پناهندگان کنوانسیون و افراد نیازمند حفاظت می‌توانند از طریق برنامه‌ی خدمات زبان انگلیسی برای بزرگسالان (English Language Services for Adults) در کلاس‌های آموزش زبان انگلیسی به عنوان زبان دوم (ESL) که از سوی دولت تأمین مالی می‌شود شرکت کنند. برای آگاهی بیشتر از این وبسایت دیدن کنید: www.elsanet.org/index.html.

متقاضیان پناهندگی واجد شرایط شرکت در کلاس‌های آموزش انگلیسی برای بزرگسالان ELSA نیستند. احتمال دارد سازمان‌هایی که به پناهجویان خدمت‌رسانی می‌کنند کلاس‌های ESL رایگان برای آن‌ها بگذارند یا بتوانند متقاضیان پناهندگی را به کلاس‌های رایگان یا کم‌هزینه‌ی ESL در محل زندگی‌شان معرفی کنند.

دارندگان اقامت موقت

مقیم موقت به کسی گفته می‌شود که برای مدت محدودی، به قصد دیدار، کار یا تحصیل به کانادا می‌آید.

ویزا و اجازه

ویزا و اجازه یکسان نیستند. فردی که تابع کشوری بیگانه است با داشتن ویزا می‌تواند به کانادا بیاید، در حالی که اجازه به فرد تابع کشور بیگانه اجازه می‌دهد که فعالیت خاصی را در کانادا انجام دهد، مانند کار کردن یا تحصیل کردن در رشته‌ی خاصی.

برای مثال، یک تبعه‌ی خارجی که می‌خواهد در کانادا به تحصیل بپردازد نیاز به ویزا برای ورود به کانادا دارد (اگر چه برخی از کشورها از این امر مستثنا هستند) و علاوه بر آن نیاز به اجازه‌ی تحصیل دارد تا بتواند در یک آموزشگاه در کانادا تحصیل کند. اما استثنائاتی نیز وجود دارد که دیدار کنندگان از کانادا می‌توانند بدون گرفتن اجازه، به تحصیل بپردازند.

ویزای دیداری (توریستی)

به طور کلی، دیدار کنندگان باید گذرنامه‌ای داشته باشند که تا زمان ترک کانادا اعتبار داشته باشد.

همچنین، دیدار کنندگان باید برای سفر به کانادا درخواست ویزا کنند، مگر اینکه شهروند یکی از کشورهای بی‌نیازی به ویزا ندارند (از این وبسایت دیدن کنید: www.cic.gc.ca/ENGLISH/visit/visas.asp).

کانادا هزینه‌ی خدمات بیمارستانی یا پزشکی دیدار کنندگان را نمی‌پردازد. دیدار کنندگان باید بیمه‌ی مسافرتی بخرند.

اگر دیدار کنندگان بخواهند بیش از مدت تعیین شده در کانادا بمانند، باید پیش از پایان اعتبار ویزایشان، برای تمدید اقامت موقت خود درخواست کنند. این کار را می‌توان از درون کانادا انجام داد.

به طور معمول افراد نمی‌توانند با ویزای دیداری به کانادا بیایند و سپس آن را تبدیل به اجازه‌ی کار کنند. چنین کسانی به احتمال زیاد باید از خارج کانادا درخواست اجازه‌ی کار نمایند.

اجازه‌ی کار

اگر کسی قصد دارد که در کانادا به طور موقت کار کند، باید علاوه بر درخواست ویزا (اگر شهروند یکی از کشورهای مستثنا از ویزا نباشد)، برای اجازه‌ی کار نیز درخواست کند.

شهروندان بیگانه نیاز به اجازه‌ی کار دارند و در پایان اعتبار اقامت موقت خود باید کانادا را ترک نمایند.

در بیشتر موارد، شهروندان بیگانه برای گرفتن اجازه‌ی کار نیاز به پیشنهاد کار از طرف یک کارفرما در کانادا دارند.

گذشته از چند استثنا، کارگران بیگانه باید از خارج کانادا تقاضای اجازه‌ی کار کنند. به طور معمول، کارگران بیگانه می‌توانند برای تمدید اجازه‌ی کار خود از درون خاک کانادا درخواست کنند (اگر پیش از پایان اعتبار اجازه‌ی کار اصلی اقدام کنند).

اجازه‌ی تحصیل

دانشجویان خارجی برای هر گونه تحصیل شش ماهه یا بیشتر نیاز به گرفتن اجازه‌ی تحصیل دارند.

اگر دانشجویان خارجی اجازه‌ی تحصیل معتبر داشته باشند، ممکن است بتوانند:

- در پردیس کالج یا دانشگاه محل تحصیل خود کار کنند؛ و
- اگر بخواهند در کانادا ادامه تحصیل دهند، از درون کانادا درخواست تمدید اجازه‌ی تحصیل کنند.

فردی که درخواست اجازه‌ی تحصیل می‌کند، برای دارا بودن شرایط تحصیل در کانادا باید:

- از یک آموزشگاه، کالج، دانشگاه یا مؤسسه‌ی آموزشی دیگر در کانادا پذیرش گرفته باشند؛
- ثابت کنند که برای شهریه، هزینه‌های زندگی و برگشت به کشورشان به اندازه‌ی کافی پول دارند؛
- شهروندی تابع قانون و بدون پیشینه‌ی کیفری باشند و خطری برای امنیت کانادا نداشته باشند؛
- سالم باشند و در صورت لزوم، حاضر باشند که معاینه‌ی پزشکی بدهند؛ و
- به افسر مهاجرت نشان دهند که پس از تکمیل تحصیل خود کانادا را ترک خواهند کرد.

مآندن دائم در کانادا

به طور معمول افراد نمی‌توانند به عنوان مقیم موقت به کانادا بیایند و به طور خودکار وضعیت اقامت موقت خود را تبدیل به اقامت دائم کنند. در بیشتر موارد، آن‌ها باید از خارج کانادا درخواست اقامت دائم کنند. آن‌ها می‌توانند همزمان با تحصیل یا کار در کانادا، درخواست اقامت دائم خود را به یکی از دفترهای صدور ویزای کانادا در خارج از کشور بفرستند.

با این حال، مقیمان دائمی که واجد شرایط باشند ممکن است بتوانند زیر عنوان **رده‌ی تجربه‌ی کانادایی (Canadian Experience Class)** درخواست اقامت دائم کنند، مشروط بر اینکه از شرایط خاصی برخوردار باشند. این رده‌ی جدید مهاجرت در سال 2008 برای کارگران ماهر موقت معین و دانشجویان بین‌المللی که دارای تحصیلات کانادایی و تجربه‌ی کار در کانادا هستند به اجرا در آمد.

رده‌ی تجربه‌ی کانادایی (Canadian Experience Class)

شهروندان بیگانه‌ای که به عنوان دانشجوی بین‌المللی و کارگر خارجی موقت در کانادا بوده‌اند اکنون می‌توانند برای اقامت دائم در کانادا از درون کشور درخواست کنند.

برای آگاهی بیشتر از این وبسایت دیدن کنید:

www.cic.gc.ca/english/immigrate/cec/index.asp

پرستاران خانگی

پرستاران خانگی از کودکان، سالمندان یا افراد از کار افتاده در منزل خودشان (یعنی در خانه‌ی کارفرما) مراقبت می‌کنند.

کسی که به این برنامه علاقمند است، نخست باید اجازه‌ی کار موقت برای کار در کانادا به عنوان پرستار خانگی بگیرد. پس از کار در کانادا به مدت دو سال، پرستار خانگی ممکن است بتواند از درون کانادا برای اقامت دائم درخواست نماید.

مشاوره‌ی حقوقی، مدافع‌ی حقوقی و اطلاعات در باره‌ی پرستاران خانگی
در انجمن کارگران خانگی وست کوست (West Coast Domestic
Workers' Association) موجود است. به این شماره زنگ بزنید
604-669-4482 یا از این وبسایت دیدن کنید: www.wcdwa.ca

پرستاران خانگی باید برای گرفتن اجازه کار موقت شرایط زیر را دارا باشند:

- داشتن دیپلم دبیرستان (یا معادل آن)؛
- دست کم شش ماه آموزش یا یک سال تجربه‌ی کار با دستمزد در یک رشته‌ی مرتبط؛
- بتواند به اندازه‌ی کافی انگلیسی یا فرانسه صحبت کند، بخواند و بفهمد تا به طور مؤثر در یک محیط بدون نظارت با کسی که از او پرستاری می‌کند ارتباط برقرار کند؛
- با کارفرمای آینده‌ی خود قرارداد استخدامی داشته باشد؛ و
- باید قبل از ورود به کانادا اجازه‌ی کار را دریافت کرده باشد.

کمک برای قربانیان قاچاق انسان

قربانیان قاچاق انسان باید به نزدیکترین دفتر اداره‌ی مهاجرت و شهروندی کانادا مراجعه کنند. اگر نیاز فوری به کمک دارند باید با پلیس تماس بگیرند.

قربانیان قاچاق انسان ممکن است که شرایط لازم برای اجازه‌ی اقامت موقت 180 روزه داشته باشند و این اجازه را می‌توان بسته به موقعیت تمدید نمود.

اگر نیاز به کمک یا اطلاعات دارید یا اگر مظنون هستید که کسی که می‌شناسید مورد استثمار قرار می‌گیرد، با اداره‌ی مبارزه با قاچاق اشخاص (Office to Combat Trafficking in Persons) به شماره‌ی 1-888-712-7974 تماس بگیرید. این خط تلفنی 24 ساعته، هفت روز هفته باز است و مترجم نیز موجود است.

برای آگاهی بیشتر از این وبسایت دیدن کنید:

www.cic.gc.ca/english/information/applications/trp.asp

آموزش و پرورش

مدرسه همگانی (کودکستان تا کلاس 12)

بر طبق قانون در بریتیش کلمبیا همه کودکان بین 5 و 16 سال که در بی.سی. زندگی می‌کنند باید به مدرسه بروند. اگر کودکی «به طور عادی» در بی.سی. زندگی می‌کند، دولت باید برای او به رایگان در یک مدرسه همگانی جایی اختصاص دهد. دولت آموزش و پرورش رایگان را فراهم می‌کند اگر:

- کودک شهروند کانادا یا دارای اقامت دائم است؛
- کودک متقاضی پناهندگی یا پناهنده است؛
- والدین کودک برای اقامت دائم در کانادا پذیرفته شده‌اند یا از درون کانادا برای اقامت دائم درخواست نموده‌اند و می‌توانند این امر را با ارائه مدرک از سوی اداره شهروندی و مهاجرت کانادا ثابت کنند؛ یا
- والدین کودک برای اقامت موقت به مدت یک سال یا بیشتر در کانادا پذیرفته شده‌اند و اداره شهروندی و مهاجرت کانادا (CIC) به آنان اجازه تحصیلی یا اجازه کار داده است.

برای آگاهی بیشتر در باره آموزش همگانی در بی، به وبسایت دولت در نشانی زیر بروید و بر روی کلمه‌ی «Education» کلیک کنید:

www2.gov.bc.ca

در بی.سی.، برنامه آموزش و پرورش همگانی به ناحیه‌های آموزش و پرورش مختلفی تقسیم شده است. والدین باید نام فرزندان را در مدرسه‌ای در ناحیه آموزش و پرورش محل زندگی خود بنویسند. والدین باید مدارک زیر را به ناحیه آموزش و پرورش ارائه کنند:

- مدارک شهروندی یا مهاجرت برای والدین و کودک؛
- شناسنامه، ثبت خانواده یا مدرک دیگری که تاریخ تولد کودک و نام والدین را نشان دهد؛
- مدرک سکونت در آن ناحیه آموزش و پرورش (قرارداد اجاره خانه، رهن، سند خرید یا صورتحساب مالیات)؛
- سوابق واکسیناسیون؛ و
- کارنامه تحصیلی سال قبل.

اگر هر یک از این مدارک به انگلیسی نباشد، ترجمه رسمی آن لازم است. مقررات و مهلت نامنویسی در ناحیه‌های آموزش و پرورش متفاوت از یکدیگر است؛ برای اطلاعات بیشتر به دفتر ناحیه آموزش و پرورش محل زندگی خود بروید. برای اینکه دریابید در کدام ناحیه آموزش و پرورش زندگی می‌کنید، از وبسایت وزارت آموزش و پرورش به نشانی زیر دیدن کنید:

www.bced.gov.bc.ca/apps/imclWeb/Home.do

هنگامی که کودکی به مدرسه می‌رود، والدین حق دارند که در مورد موضوع‌هایی مانند حضور و غیاب او در مدرسه، وضع درسی و رفتار او، و همچنین در باره عضو شدن شما در شورای مشورتی مدرسه‌ی فرزندان مطلع شوند. این شورا به مدیر مدرسه و کارکنان در باره موضوع‌های گوناگون مربوط به آموزش و کارکردهای مدرسه مشاوره می‌دهد.

وام دانشجویی بی‌سی (Student Aid BC)

اگر کسی بخواهد در کالج یا دانشگاه تحصیل کند، دولت بی‌سی. برای تأمین هزینه‌های شهریه وام می‌پردازد. برای دریافت وام چند شرط اساسی وجود دارد، از جمله اینکه متقاضی باید:

- شهروند کانادا، دارای اقامت دائم، پناهنده یا شخص تحت حفاظت باشد؛
 - ساکن بی‌سی. باشد؛ و
 - در یک آموزشگاه مورد تأیید اداره وام دانشجویی بی‌سی (Student Aid BC) نامنویسی کرده باشد.
- دارا بودن شرایط وام دانشجویی بر اساس اقامت درخواست کننده است، نه محل کالج یا دانشگاهی که می‌رود. اگر یک فرد مقیم بی‌سی قصد دارد که خارج از بی‌سی. یا کانادا تحصیل کند، باید برای وام از بی‌سی. درخواست کند.
- شرایط اقامت برای دریافت وام بسته به اینکه متقاضی دانشجوی وابسته یا مستقل باشد تغییر می‌کند. اگر دانشجوی یکی از شرایط زیر را داشته باشد دانشجوی مستقل شمرده می‌شود:
- متأهل، جدا شده، طلاق گرفته یا بیوه باشد؛
 - در یک رابطه‌ی ازدواج-وار با فرد دیگری به مدت 12 ماه همخانه بوده باشد؛
 - پدر یا مادر باشد؛
 - به مدت چهار سال خارج از دبیرستان بوده باشد؛
 - به مدت دو دوره 12 ماهه جداگانه تمام وقت کار کرده باشد؛ یا
 - والدینی ندارد یا می‌تواند ثابت کند که والدینش او را از خود رانده‌اند (عاق کرده‌اند).

یک دانشجوی مستقل واجد شرایط اقامتی شناخته خواهد شد، چنانچه آخرین استانی که در آن به مدت 12 ماه متوالی سکونت داشته است استان بی‌سی. باشد (بدون در نظر گرفتن مدتی که در مراکز آموزش عالی دانشجوی تمام وقت بوده است). اگر دانشجو در هیچ استانی به مدت 12 ماه زندگی نکرده باشد، باید در زمان درخواست وام در بی‌سی. ساکن باشید تا واجد شرایط دریافت وام شود.

اگر دانشجویی شرایط لازم برای دانشجوی مستقل را ندارد، چنانچه بی‌سی. آخرین استانی باشد که والدین یا کفیل او به مدت 12 ماه متوالی در آن ساکن بوده‌اند، او نیز مقیم بی‌سی و دانشجوی وابسته به شمار می‌آید. همچنین اگر والدین یا کفیل دانشجو در کانادا زندگی نمی‌کنند، او مقیم بی‌سی. به شمار می‌آید.

برای اطلاعات بیشتر در باره چگونگی درخواست وام دانشجویی در بی.سی، از وبسایت زیر دیدن کنید:

www.studentaidbc.ca/

شرایط اقامت

مورد نیاز مهاجرت یا اقامتی دیگر برنامه‌های دولتی ارتباطی ندارند. این قانون در قانون مالیات بر درآمد کانادا تشریح شده است.

دو نوع فرد مقیم وجود دارد: حقیقی و فرضی. دادگاه‌های کانادا فرد را مقیم حقیقی محسوب می‌کنند «اگر کانادا مکانی باشد که فرد در موارد معمول استقرار زندگی خود، به طور منظم، مرتب یا عادی در آنجا زندگی می‌کند». برای تشخیص این امر، اداره درآمد کانادا پیوندهای اقامتی فرد را بررسی می‌کند، که مهمترین آنها عبارتند از مالکیت یا اجاره مسکن یا داشتن همسر، همسر قانون عرفی یا فرزندان در کانادا. حتی اگر این شرایط موجود نباشند، باز هم ممکن است که فرد مقیم محسوب شود اگر پیوندهای اقامتی درجه دو به اندازه کافی موجود باشد. در حالی که داشتن یک پیوند درجه دو اقامتی به تنهایی برای مقیم محسوب شدن کافی نیست، ترکیبی از چند پیوند می‌تواند دلیلی بر مقیم بودن شخص باشد. پیوندهای اقامتی درجه دو عبارتند از:

- دارایی شخصی در کانادا (مبلمان، خودرو، غیره)؛
- پیوندهای اجتماعی در کانادا (عضویت در سازمانهای کانادایی)؛
- پیوندهای اقتصادی با کانادا (استخدام، حساب بانکی در کانادا، طرح پس‌انداز بازنشستگی، کارت اعتباری، غیره)؛
- وضعیت اقامت دائم یا اجازه کار؛
- بیمه پزشکی از یک استان یا ناحیه؛
- خودرو ثبت شده در یک استان یا ناحیه؛
- گواهی‌نامه رانندگی از یک استان یا ناحیه؛
- اقامتگاه فصلی یا اقامتگاه اجاره‌ای؛
- گذرنامه کانادایی؛ یا
- عضویت در یک اتحادیه یا سازمان حرفه‌ای کانادایی.

برای منظورهای سیستم مالیات کانادا، پیوندهای اقامتی مورد استفاده واقع می‌شوند تا تعیین کنند که شخص از چه زمان مقیم شده است و از چه زمان اقامت او به پایان رسیده است. برای مقیم شدن، پیوندهای اقامتی باید برقرار شوند؛ برای غیر مقیم شدن، همه پیوندهای اقامتی باید قطع شوند.

ممکن است که فرد برای منظورهای مالیاتی مقیم فرض شود، اگر (و تنها اگر) مقیم حقیقی به شمار نیاید. تفاوت اصلی میان مقیم حقیقی و مقیم فرضی این است که افراد مقیم فرضی مقیم هیچ یک از استانهای کانادا به شمار نمی‌آیند و بنا بر این مجبور نیستند که مالیات بر درآمد استانی بپردازند. کسی که مقیم فرضی است باید اضافه مالیات (surtax) فدرال بپردازد، که ممکن است بیشتر یا کمتر از مالیات استانی باشد. به این ترتیب، چنین فردی نمی‌تواند اعتبار مالیاتی یا مزایای استانی به دست بیاورد. اگر فرد پیوندهای اقامتی برقرار ننماید اما برای مدتی بیش از 183 روز در سال در کانادا بماند، برای تمام آن سال مقیم فرضی به شمار خواهد آمد.

اگر کسی در خارج زندگی می‌کند و برای نیروهای مسلح کانادا، یکی از سازمانهای دولت فدرال یا استانی کار می‌کند (اگر قبل از شروع کار خود مقیم بوده باشد) یا برای یک پروژه توسعه بین‌المللی متعلق به سازمان توسعه بین‌المللی کانادا (CIDA) کار می‌کند (اگر قبل از شروع کار خود مقیم بوده باشید)، چنان شخصی مقیم فرضی محسوب می‌شود. فرزندان وابسته‌ی آن فرد نیز مقیم فرضی به شمار می‌آیند.

آخرین نوع مقیم فرضی کسی است که به دلیل اینکه یکی از اعضای خانواده‌اش مقیم کاناداست، و بنا به یک قرارداد مالیاتی، معافیت مالیاتی عمده‌ای را از کشور محل زندگی خود دریافت می‌کند.

در چند مورد محدود، کسی که در حالت عادی مقیم حقیقی یا فرضی تلقی می‌شود ممکن است که غیر مقیم به شمار آید. اگر کسی مقیم کانادا و یک کشور دیگر محسوب شود و کانادا و آن کشور دیگر با یکدیگر قرارداد مالیاتی داشته باشند، چنانچه آن فرد بر اساس آن قرارداد مالیاتی مقیم کشور دیگر به شمار آید، ممکن است که او غیر مقیم کانادا فرض شود.

برای درخواست تعیین وضعیت اقامت از اداره درآمدهای کانادا و برای دریافت اطلاعات بیشتر در باره اقامت برای منظورهای مالیاتی، از وبسایت زیر دیدن کنید:

www.cra-arc.gc.ca/tx/nrrsdnts/cmmn/rsdncy-eng.html

مزایای مالیاتی کودک (Child Tax Benefits)

مزایای مالیاتی کودکان کانادا (CCTB) یک پرداخت ماهیانه به خانواده‌های کم درآمد دارای فرزند زیر 18 سال است که از سوی سیستم مالیات ملی اداره می‌شود. فرد باید برای دریافت این مزایا شرایط زیر را داشته باشد:

- باید با کودکی زیر 18 ساله زندگی کند؛
- باید فرد اصلی مسئول برای مراقبت از کودک باشد؛
- باید مقیم کانادا برای منظورهای مالیاتی باشد؛ و
- آن فرد و همسر / همسر عرفیش باید شهروند کانادا، مقیم دائم، پناهنده، فرد مورد حفاظت باشند، یا افرادی دارای اقامت موقت باشند که در 18 ماه گذشته در کانادا ساکن بوده‌اند و مجوز معتبر برای دست کم نوزدهمین ماه اقامت خود داشته باشند.

توجه: اگر فردی مزایای مالیاتی کودکان را دریافت می‌کند در حالی که دارای شرایط لازم برای دریافت آن مزایا نیست (برای مثال، اگر آن فرد شرایط مهاجرتی لازم را نداشته باشد)، او ملزم خواهد شد که مزایای دریافتی را به دولت برگرداند.

اگر مادر و پدر هر دو با کودک زندگی کنند، به طور معمول مادر مراقب اصلی دانسته خواهد شد و باید برای CCTB درخواست نماید. اگر پدر مراقب اصلی است و مایل باشد که درخواست کند، یادداشتی از سوی مادر لازم است که تأیید نماید که پدر مراقب اصلی است.

برای دریافت مزایای مالیاتی کودکان (CCTB)، متقاضی و همسر/همسر قانونی او، هر دو باید هر ساله برای برگشت مالیات بر درآمد (income tax returns) تشکیل پرونده دهند، فارغ از اینکه درآمد داشته‌اند یا نه.

مبلغ پرداخت ماهیانه به عوامل زیر بستگی دارد:

- درآمد خانواده؛

- تعداد فرزندان واجد شرایط؛
- استان محل اقامت؛ و
- واجد شرایط بودن کودک برای مزایای از کار افتادگی.

مزایای همگانی مراقبت از کودک (Universal Child Care Benefit)

برنامه‌ی مزایای همگانی مراقبت از کودک ویژگی خانواده‌هایی است که فرزند زیر شش ساله دارند. این برنامه برای کمک به هزینه‌های مراقبت از کودک (مهد کودک) \$100 در ماه می‌پردازد. اگر فرد برای CCTB درخواست نماید، درخواست او به طور خودکار برای این مزایا نیز بررسی خواهد شد (نیازی به درخواست جداگانه ندارد).

برای اطلاعات بیشتر در باره مزایای مالیاتی کودک و خانواده و برای دریافت فرم درخواست مزایای مالیات کودک کانادا CCTB، از وبسایت سازمان درآمد کانادا (CRA) در نشانی زیر دیدن کنید:

www.cra-arc.gc.ca/bnfts/menu-eng.html

اطلاعات بیشتر در باره مزایای مالیاتی کودک کانادا و مزایای همگانی مراقبت از کودک در این نشانی موجود است:

www.cra-arc.gc.ca/E/pub/tg/t4114/t4114-e.html

کمک‌هزینه‌ی فرزند و همسر

جدایی و طلاق می‌تواند به حقوق و مسئولیت‌های مالی برای فرزندان و همسران منجر شود. در کانادا، هم پدر و هم مادر مسئول پرورش و بزرگ کردن فرزندان هستند. پس از جدایی، اگر کودکی با یکی از والدین زندگی کند، طرف دیگر ملزم است که کمک‌هزینه‌ی فرزند را برای جبران هزینه‌های پرورش و تربیت او بپردازد. کمک‌هزینه‌ی فرزند برای پوشش هزینه‌هایی مانند هزینه‌های آموزش، غذا و پوشاک کودک مورد استفاده قرار می‌گیرد.

کمک‌هزینه‌ی فرزند

والدین مسئولیت قانونی دارند که از فرزند خود مراقبت کنند و این مراقبت شامل حمایت مالی نیز می‌شود.

اگر کسی در جایگاه یکی از والدین باشد (مثلاً پدرخوانده یا مادرخوانده)، او نیز ممکن است مسئولیت قانونی داشته باشد که کمک‌هزینه‌ی فرزند را بپردازد.

هنگامی که والدین از یکدیگر جدا می‌شوند، یکی از والدین باید به طرفی که کودک به طور اولی در نزدش زندگی می‌کند کمک‌هزینه بپردازد. این پول نیازهای روزانه‌ی کودک را تأمین می‌کند و کمک‌هزینه‌ی فرزند (*child support*) یا نفقه (هزینه‌ی نگهداری یا *maintenance*) نامیده می‌شود.

یکی از والدین نمی‌تواند به دلیل نپرداختن کمک‌هزینه‌ی فرزند یا به تعویق افتادن آن، طرف دیگر را از دسترسی به فرزندش منع کند.

راهنماها و جدول‌های فدرال برای کمک‌هزینه‌ی فرزند در مورد همه‌ی والدین کاربرد دارند، از جمله زوج‌های متأهل و زوج‌های قانون عرفی. این راهنماها و جدول‌ها مبلغ معمول کمک‌هزینه‌ی فرزند که هر یک از والدین باید بپردازند را، بر اساس درآمد ناخالص سالانه‌ی والدین، تعیین می‌کند.

اگر والدین به طور مشترک نگهداری از کودک را بر عهده دارند و کودک در 40٪ مواقع یا بیشتر با یکی از آن‌ها زندگی می‌کند، ممکن است مبلغ کمک‌هزینه به مبلغی کمتر از رقم معمول کاهش یابد. عامل‌های دیگری که ممکن است باعث کاهش میزان کمک‌هزینه شوند عبارتند از مشقت مالی پدر یا مادری که باید کمک‌هزینه را بپردازد، هزینه‌ی بالای دسترسی به فرزند برای ملاقات، و وظیفه‌های آن پدر یا مادر برای حمایت و تأمین مالی دیگر فرزندان یا بستگان از کار افتاده.

حق برخورداری

کمک‌هزینه‌ی فرزند حق فرزند است، نه پدر یا مادر.

در بی‌سی، کودکان زیر 19 سال از حق دریافت کمک‌هزینه برخورداری دارند. هنگامی که کودک به سن 19 سالگی می‌رسد، همچنان ممکن است حق دریافت کمک‌هزینه را داشته باشد، اگر به دلیل بیماری، از کار افتادگی یا هر دلیل دیگری (از قبیل تحصیل در یک آموزشگاه عالی مانند کالج یا دانشگاه) به کمک مالی نیاز داشته باشد.

والدین قانونی (پدرخوانده و مادرخوانده)

امکان دارد که پدرخوانده و مادرخوانده والدین قانونی به شمار آیند و پس از جدایی موظف شوند که کمک‌هزینه بپردازند. پدرخوانده یا مادرخوانده به کسی گفته می‌شود که با پدر یا مادر کودک زندگی می‌کرده و دست کم به مدت یکسال در پرداخت هزینه‌ی پرورش آن کودک به پدر یا مادرش کمک می‌کرده است. زوج‌هایی که ازدواج قانونی کرده‌اند یا همسران عرفی ممکن است والدین قانونی محسوب شوند.

پدر یا مادر کودکی که می‌خواهد از پدرخوانده یا مادرخوانده‌ی او کمک‌هزینه دریافت کند باید به فوریت اقدام کند. چنین پدر یا مادری باید ظرف مدت یکسال پس از آخرین کمک‌هزینه‌ی دریافتی از پدرخوانده یا مادرخوانده، تقاضای خود را به دادگاه بفرستد. اگر دادگاه به پدرخوانده یا مادرخوانده دستور دهد که کمک‌هزینه بپردازد، مبلغ آن ممکن است از مبلغ تعیین شده در راهنمای فدرال کمک‌هزینه‌ی فرزند کمتر باشد.

راهنمای کمک‌هزینه‌ی فرزند

راهنماها و جدول‌های فدرال برای کمک‌هزینه‌ی فرزند (*Federal Child Support Guidelines and Tables*) مجموعه مقرراتی هستند برای اطمینان از اینکه خانواده‌هایی که در موقعیتی مشابه قرار دارند، میزان کمک‌هزینه‌ی یکسانی پرداخت و دریافت کنند. راهنماهای فدرال برای کمک‌هزینه‌ی فرزند در نظر می‌گیرند که پدر یا مادری که باید کمک‌هزینه بپردازد چه مقدار درآمد دارد و از چند کودک باید حمایت مالی کند. والدینی که می‌خواهند خودشان در مورد کمک‌هزینه‌ی فرزند به توافق برسند، باید از این راهنماها و جدول‌ها استفاده کنند، که در آن‌ها تعیین شده است که در موقعیت‌هایی که طرف پردازنده کمتر از 40٪ مواقع از فرزند(ان) نگهداری می‌کند، میزان کمک‌هزینه‌ی پرداختی چه مقدار باید باشد.

اجرای حکم

اگر یکی از والدین حکم دادگاه یا توافقنامه‌ی جدایی ثبت شده در دادگاه دارد که در آن طرف دیگر ملزم به پرداخت کمک‌هزینه‌ی فرزند شده است، می‌تواند آن را از طریق برنامه‌ی اجرای نفقه‌ی خانواده (Family Maintenance Enforcement Program) به اجرا بگذارد. برنامه‌ی اجرای نفقه (FMEP) برنامه‌ای است از سوی دولت استانی که بدهی‌های ناشی از حکم کمک‌هزینه‌های فرزند و همسر و نیز توافقنامه‌های جدایی را وصول می‌کند. هر فرد مقیم بی‌سی که حکم کمک‌هزینه یا توافقنامه‌ی ثبت شده در دادگاه در دست دارد می‌تواند به طور رایگان از FMEP درخواست اجرای آن نماید.

برای آگاهی بیشتر در باره‌ی FMEP، از جمله چگونگی ثبت حکم یا توافقنامه در نزد این اداره، از وبسایت زیر دیدن کنید:

www.fmep.gov.bc.ca

خط اطلاعات تلفنی FMEP:

ونکوور بزرگ: 604-775-0796
ویکتوریای بزرگ: 350-356-5996
سایر جاهای بی‌سی: 1-800-668-3637

هزینه‌های فوق‌العاده

بر طبق راهنماهای کمک‌هزینه‌ی فرزند، افزون بر کمک‌هزینه‌ی پایه‌ی فرزند، ممکن است هزینه‌های فوق‌العاده‌ی دیگری نیز باشند که باید پرداخت شوند. چنین هزینه‌هایی عبارتند از هزینه‌های مهد کودک، هزینه‌های مدرسه‌ی خصوصی، هزینه‌های فعالیت‌های ورزشی، هزینه‌های پزشکی و دندانپزشکی، و هزینه‌های تحصیل در کالج، دانشگاه یا سایر مؤسسه‌های آموزش عالی. این هزینه‌ها به نسبت درآمد والدین در میان آن‌ها تقسیم می‌شود. در چنین حالتی، برای محاسبه‌ی سهم هر یک از والدین، کمک‌هزینه‌ی همسر به درآمد فرد گیرنده افزوده، و از درآمد فرد پردازنده کم می‌شود.

کمک‌هزینه‌ی فرزند، کمک‌هزینه‌ی همسر، و کمک‌درآمد رفاهی

مقررات دولتی در خصوص والدینی که کمک درآمد دریافت می‌کنند و کسانی که کمک‌هزینه‌ی فرزند و/یا همسر دریافت یا مطالبه می‌کنند وجود دارد. آن‌ها باید فرمی را امضاء کنند که به وزارت توسعه‌ی اجتماعی و نوآوری اجتماعی (Ministry of Social Development and Social Innovation) اجازه می‌دهد تا در مورد موضوع‌های مربوط به کمک‌هزینه‌ی فرزند و کمک‌هزینه‌ی همسر اقدام قانونی انجام دهد. به این امر «واگذاری مقام» به وزارت گفته می‌شود. این واگذاری به این معناست که وزارت می‌تواند برای گرفتن حکم یا تغییر حکم دادگاه در مورد کمک‌هزینه‌ی فرزند یا همسر، به دادگاه مراجعه کند. این وزارتخانه همچنین می‌تواند در صورت لزوم، در مورد چگونگی وصول پول از طرف دیگر نیز تصمیم بگیرد.

اگر رابطه‌ی بین والدین مبتنی بر بدرفتاری باشد، بسیار مهم است که موضوع را به وزارت توسعه اجتماعی و نوآوری اجتماعی (MSDSI) خبر دهید. اگر وزارت MSDSI بپذیرد که تماس گرفتن با یکی از طرف‌ها در باره‌ی کمک‌هزینه‌ی فرزند یا همسر طرف دیگر را در خطر قرار می‌دهد، با آن فرد تماس نخواهد گرفت.

کمک‌هزینه‌ی فرزند و کمک‌هزینه‌ی همسر به عنوان درآمد طرفی که آن را درخواست می‌کند یا کمک‌درآمد (ولفر) می‌گیرد محاسبه می‌شود. این امر بدان معناست که هر گونه کمک مالی که فرد دریافت کند از چک کمک درآمد (ولفر) او کسر خواهد شد.

مقررات مالیات بر درآمد

پدر یا مادری که کمک‌هزینه‌ی فرزند می‌پردازد، نمی‌تواند مبلغ پرداختی را از مالیات بر درآمد خود کم کند و پدر یا مادری که آن مبلغ را دریافت می‌کند نیز آن را به عنوان درآمد گزارش نمی‌کند.¹

اداره‌ی درآمدهای کانادا اطلاعات بیشتری در باره‌ی پرداخت کمک‌هزینه‌ی فرزند و مالیات‌ها در وبسایت زیر ارائه می‌کند:

www.cra-arc.gc.ca/supportpayments

کمک‌هزینه‌ی همسر

کمک‌هزینه‌ی همسر پولی است که یک همسر به همسر دیگر می‌پردازد تا او را در تأمین هزینه‌های اساسی زندگی یاری کند. کمک‌هزینه‌ی همسر گاهی خرجی (maintenance) یا نفقه (alimony) نیز نامیده می‌شود. کمک‌هزینه‌ی همسر به طور معمول ماهانه پرداخت می‌شود. قانون خانواده که یک قانون استانی است و قانون طلاق که قانونی فدرال است هر دو مقرر می‌کنند که دادگاه می‌تواند به یکی از والدین دستور دهد که به طرف دیگر کمک‌هزینه‌ی همسر بپردازد.

کسانی که با کفالت همسرشان به کانادا مهاجرت کرده‌اند باید موافقتنامه‌ی کفالت و تعهد کفیل خود را به وکیل، میانجی و/یا قاضی ارائه نمایند.

کمک‌هزینه‌ی همسر ممکن است برای کسانی که شرایط زیر را داشته باشند موجود باشد:

- a. متأهل بوده یا هستند؛
- b. دست کم به مدت دو سال با همدیگر زندگی کرده‌اند؛ یا
- c. کمتر از دو سال با همدیگر زندگی کرده‌اند اما فرزند مشترک دارند.

این شرایط در مورد روابط زناشویی بین دو جنس مخالف و نیز در بین افراد همجنس مصداق دارد. برای درخواست حکم دادگاه در خصوص پرداخت کمک‌هزینه‌ی همسر مهلت محدودی وجود دارد. همسری که متأهل است باید ظرف دو سال پس از طلاق یا فسخ

¹ مقررات مربوط به مالیات بر درآمد و کمک‌هزینه‌ی فرزند در 1 ماه می 1997 تغییر کرد. اگر حکم کمک‌هزینه‌ی فرزند پیش از 1 ماه می 1997 صادر شده باشد، آنگاه پرداخت این کمک‌هزینه برای طرفی که می‌پردازد از مالیات کسر می‌شود، و طرفی که آن را دریافت می‌کند به عنوان درآمد گزارش می‌کند.

ازدواج درخواست کند. همسرانی که به مدت دو سال یا بیشتر با هم زندگی کرده‌اند، یا با کسی که کمتر از دو سال زندگی کرده‌اند فرزندی مشترک دارند، باید ظرف دو سال از تاریخ جدایی از دادگاه درخواست کمک‌هزینه کنند. همهی همسران حق دریافت کمک‌هزینه‌ی همسر ندارند. هر دو همسر مسئولیت دارند که پس از جدایی تلاش نمایند از نظر مالی خودکفا شوند. گاهی برای یک یا دو سال حکم به پرداخت کمک‌هزینه‌ی همسر داده می‌شود، تا به یکی از همسران فرصت داده شود که به آموزشگاه برگردد، آموزش مجدد ببیند یا مهارت‌های خود را به‌روز کند تا بتواند زندگی خود را تأمین کند. با این وجود، اگر بنا به دلیل‌هایی از قبیل دور بودن مدید از بازار کار یا از کارافتادگی خودکفا شدن آن همسر ممکن نباشد، احتمال دارد که پرداخت کمک‌هزینه‌ی همسر به مدت نامحدود ادامه یابد.

راهنماهایی برای اطلاع‌رسانی در باره‌ی کمک‌هزینه‌ی همسر وجود دارند که اگر به یکی از والدین حق داده شود که کمک‌هزینه‌ی همسر دریافت کند، به کمک آن‌ها می‌تواند طول مدت و میزان کمک را دریابد. این‌گونه افراد می‌توانند با وکیل موظف خانوادگی (که در دادگاه‌ها حضور دارند) یا وکیل مورد انتخاب خودشان مشورت کنند تا در خصوص راهنماهای کمک‌هزینه‌ی همسر اطلاعات بیشتری کسب نمایند.

زوج‌ها می‌توانند خودشان یا با کمک یک میانجی بر سر کمک‌هزینه‌ی همسر به توافق برسند، یا به قاضی مراجعه کنند تا برایشان تصمیم بگیرد. در هر حالت، شرایط کمک‌هزینه باید به شکل یک توافقنامه یا حکم دادگاه نوشته شود و در دادگاه ثبت شود. چنین توافقنامه‌ای، پس از ثبت در دادگاه می‌تواند برای به اجرا گذاشته شدن به FMEP محول شود.

قاضی برای تصمیم‌گیری در مورد کمک‌هزینه‌ی همسر چندین عامل را در نظر می‌گیرد. با این وجود، رفتار یکی از همسران بر میزان کمک‌هزینه‌ی تعیین شده در حکم تأثیری ندارد. علت‌هایی که باعث شکست ارتباط زناشویی شده‌اند مبلغ کمک‌هزینه‌ی پرداختی را تغییر نمی‌دهد.

قاضیان برای تصمیم‌گیری در باره‌ی مبلغ کمک‌هزینه‌ی همسر از راهنماهای کمک‌هزینه‌ی همسر استفاده می‌کنند.

اگر همسر سابق کمک‌هزینه‌ی تعیین شده را در زمان مقرر نپردازد، حکم کمک‌هزینه‌ی همسر به اجرا گذاشته خواهد شد.

مقررات مالیات بر درآمد

کسی که کمک‌هزینه‌ی همسر می‌پردازد می‌تواند آن مبلغ را از مالیات بر درآمد خود کم کند. فردی که کمک‌هزینه را دریافت می‌کند باید آن را به عنوان درآمد اعلام کند. هر گونه کمک‌هزینه‌ی فرزند قابل پرداخت باید به طور کامل پرداخت شود، قبل از اینکه فرد بتواند هر گونه کمک‌هزینه‌ی پرداخت شده به همسر به عنوان کسر مالیات مطالبه شود.

اطلاعات در باره‌ی پرداخت کمک‌هزینه در اداری درآمدهای کاتادا:

www.cra-arc.gc.ca/supportpayments

تغییر حکم دادگاه یا توافقنامه

همسرانی که از هم جدا شده‌اند، چنانچه تغییری در موقعیت‌شان روی دهد (برای مثال کسی که کمک‌هزینه‌ی همسر دریافت می‌کند دیگر نیازی به آن نداشته باشد)، ممکن است بخواهند که توافقنامه‌ی جدایی یا حکم دادگاه را تغییر دهند.

تغییر دادن توافقنامه

اگر همسرانی که از هم جدا شده‌اند بتوانند در مورد تغییرهایی که می‌خواهند به توافق برسند، می‌توانند توافقنامه‌ی جدیدی امضا کنند و در آن تغییرهای مورد توافقشان را برشمارند و در دادگاه ثبت نمایند. اگر زوج جدا شده نتوانند به توافق برسند، می‌توانند به دادگاه بروند و از قاضی بخواهند تا توافقنامه را تغییر دهد و حکم صادر کند.

تغییر دادن حکم دادگاه

اگر زوجی طی حکم دادگاه از هم جدا شده باشند یا توافقنامه‌ی خود را طی حکم توافقی صادره از دادگاه تنظیم کرده باشند، برای هر گونه تغییری در آن حکم باید به دادگاه مراجعه کنند. تغییر دادن حکم دادگاه را **نگرگون کردن حکم (varying an order)** می‌نامند.

زوج باید به قاضی نشان دهند که برای تغییر حکم در مورد نگهداری فرزند، دسترسی به فرزند یا کمک‌هزینه دلیل خوبی دارند. برای مثال، یک نمونه‌ی دلیل خوب این است که درآمد یکی از والدین به طور چشمگیری تغییر کرده است. بعضی از حکم‌های کمک‌هزینه دارای محدودیت زمانی هستند. درخواست تغییر یا تمدید چنان حکم‌هایی باید قبل از پایان مدت این‌گونه حکم‌ها تسلیم دادگاه شود.

تقسیم دارایی

حکم دادگاه در مورد تقسیم دارایی تقریباً هرگز توسط قاضی تغییر داده نمی‌شود.

توافقنامه‌های تقسیم دارایی تنها هنگامی توسط قاضی تغییر داده می‌شوند که برای یکی از طرف‌ها غیر عادلانه باشد؛ با این حال، اگر هر دو طرف در زمان تنظیم توافقنامه از مشورت حقوقی بی‌طرفانه و مستقل برخوردار بوده باشند، قاضی به طور معمول چنان توافقنامه‌هایی را تغییر نخواهد داد. اگر بخواهید حکم دادگاه یا توافقنامه‌ی تقسیم دارایی را تغییر دهید، می‌توانید از یک وکیل مشورت حقوقی بگیرید.

برای اطلاعات بیشتر در باره‌ی مسائل مربوط به قانون خانواده از این وبسایت دیدن کنید:

www.familylaw.lss.bc.ca

راهنمایی در مورد قانون جدید خانواده در بی‌سی در نشانی زیر یافت می‌شود:

resources.lss.bc.ca/pdfs/pubs/Guide-to-the-New-BC-Family-Law-Act-eng.pdf

خط تلفن انجمن خدمات حقوقی برای مشورت با وکلای خانواده

(Legal Service Society Family Telephone Advice Lawyers)

وکلای قانون خانواده طی یک مکالمه‌ی تلفنی کوتاه، در باره‌ی «گام بعدی» راهنمایی می‌کنند.

با شماره‌ی 604-408-2172 یا شماره رایگان (در بی‌سی) 1-866-577-2525 تماس بگیرید.

منابع حقوقی

انجمن آزادیهای مدنی بی‌سی

(BC Civil Liberties Association)

این انجمن به افرادی که در باره تخلف از آزادیهای مدنی از سوی دولت، کارفرمایان یا دیگر سازمانها شکایت دارند به طور مستقیم کمک می‌کند.

550-1188 West Georgia Street

Vancouver, B.C. V6E 4A2

تلفن: 604-687-2919

www.bccla.org

مرکز حمایت و مدافعه‌ی حقوقی از سالخوردگان بی‌سی

(BC Centre for Elder Advocacy and Support)

برنامه دفاع حقوقی و کلینیک حقوق سالخوردگان برای سالمندان بالای 55 سال است که به دلیل درآمد پایین و موانع دیگر دسترسی به عدالت پیدا نمی‌کنند. معرفی و ارجاع افراد از طریق خط تلفنی بدرفتاری و اطلاعات سالمندان انجام می‌شود.

1199 West Pender Street

Vancouver, B.C. V6E 2R1

www.bcceas.ca

خط تلفن رایگان اطلاعات و کمک به سالمندان:

1-866-437-1940

تلفن اداری مرکز حمایت و دفاع از سالخوردگان:

604-688-1927

ائتلاف حقوق بشر بی‌سی

(BC Human Rights Coalition)

اطلاعات، آموزش، تربیت، مشاوره، بازرسی، میانجی‌گری، پژوهش و دفاع در باره حقوق بشر ارائه می‌کند.

1202-510 West Hastings Street

Vancouver, B.C. V6B 1L8

لوتر مین لند: 604-689-8474

سایر جاهای بی‌سی: 1-877-689-8474

www.bchrcoalition.org

مرکز دفاع از منافع همگانی بی‌سی

(BC Public Interest Advocacy Centre: BCPIAC)

یک انجمن غیر انتفاعی که به دنبال پیشبرد منافع گروههایی است که به طور کلی در مسائل عمده مربوط به همگان حضور و نماینده‌ای ندارند یا حضورشان اندک است.

Suite 208-1090 West Pender Street

Vancouver, B.C. V6E 2N7

تلفن: 604-687-3063

www.bcpiac.com

پرسمان‌های کلی از استانداردهای استخدامی

(Employment Standards General Enquiries)

تلفن رایگان در بی.سی.: 1-800-663-3316

www.labour.gov.bc.ca/esb/contact/welcome.htm

انجمن کمک‌های حقوقی جامعه (CLAS)

به منظور اصلاح قانونهای مربوط به کسانی که از نظر اقتصادی، اجتماعی، فیزیکی و روانی وضع نامساعدی دارند به طرح پرونده‌های آزمایشی قضایی اقدام می‌کند. این انجمن همچنین درخواستهای تجدید نظر بیمه کار، تجدید نظر ایمنی کار بی‌سی و بازنگری قضایی برای تجدید نظر دادگاه و لفر و قانون مالیات خیریه را بررسی می‌کند.

Suite 300-1140 West Pender Street

Vancouver, B.C. V6E 4G1

تلفن: 604-685-3425

تلفن رایگان: 1-888-685-6222

www.clasbc.net

برنامه اطلاعات دادگاه برای مهاجران

(Court Information Program for Immigrants: CIPI)

انجمن آموزشی دادگاه‌های بی‌سی برای مهاجران چینی، ویتنامی، آسیای جنوبی، فرانسوی زبان و اسپانیایی زبان و پناهندگانی که ممکن است به عنوان قربانی، شاهد، متهم، یا به عنوان یکی از طرفهای مطرح در یک پرونده حقوقی در دادگاه حاضر شوند، اطلاعات و معرف فراهم می‌کند.

دادگاه استانی ونکوور

Vancouver Provincial Court

222 Main Street

Vancouver, B.C. V6A 2S8

604-660-6087

604-760-5727

کارمند چینی و ویتنامی زبان:

کارمند جنوب آسیایی:

www.lces.ca/CIPI2

اطلاعات قانونی تلفنی

(Dial-a-Law)

این خدمت تلفنی فراهم آمده از سوی انجمن وکیلان کانادا (Canadian Bar Association) کتابخانه‌ای از نوارهای ضبط شده است که به مردم اطلاعاتی را در باره قانون خانواده در بی.سی. می‌دهد. متن این نوارها را می‌توان از طریق اینترنت دانلود و چاپ کرد. متنها به زبانهای چینی و پنجابی موجود هستند.

لوفر مین لند: 604-687-4680
سایر جاهای بی.سی.: 1-800-565-5297
www.dialalaw.org

انجمن آموزش قضایی

(Justice Education Society)

آشنایی با دادگاه و اطلاعات در باره سیستم قضایی کانادا را در سطح استان ارائه می‌کند.

260-800 Hornby Street
Vancouver, B.C., V6Z 2C5
تلفن: 604-660-9870
فکس: 604-775-3470
www.JusticeEducation.ca

برنامه مشاوره‌ی حقوقی دانشجویان حقوق (LSLAP)

مراکز رایگان مشاوره‌ی حقوقی از سوی دانشجویان رشته حقوق دانشگاه UBC به سرپرستی وکیل‌های دادگستری. این مراکز راهنمایی در مناطق مختلف لوفر مین لند کمک حقوقی ارائه می‌کنند.

تلفن: 604-822-5791
www.lslap.bc.ca

خدمات ارجاع به وکیل

(Lawyer Referral Service)

نام و شماره تلفن یک وکیل را در اختیار فرد می‌گذارد، در ازای \$25 به اضافی مالیات، با یک وکیل ملاقاتی به مدت 30 دقیقه ترتیب می‌دهد.

لوفر مین لند: 604-687-3221
سایر جاهای بی.سی.: 1-800-663-1919
www.cbabc.org/Advocacy/Initiatives/Lawyer-Referral-Service

انجمن خدمات حقوقی – کمک حقوقی

(Legal Services Society- Legal Aid)

به کسانی که توانایی وکیل گرفتن ندارند کمکه‌ای حقوقی ارائه می‌کنند. کمک حقوقی تنها برای مشکلات حقوقی مهم و در شرایط محدودی که بر زندگی و فعالیت‌های حیاتی فرد اثر می‌گذارد و تنها در موضوعهایی از قانون مانند خانواده، جنایی، پناهندگی و مهاجرت ارائه می‌شود. همچنین جزوهای و بروشورهای گوناگونی را در باره قانون در دسترس می‌گذارد و کارکنان خود را برای ارائه اطلاعات حقوقی به سطح شهر اعزام می‌کند. در سراسر بی.سی. دفترهای کمک حقوقی فراوانی وجود دارند.

لوفر مین لند: 604-408-2172
سایر جاهای بی.سی.: 1-866-577-2525
www.lss.bc.ca

برنامه‌ی مدافع‌ی حقوقی موزاییک

(MOSAIC Legal Advocacy Program)

راهنمایی، وکالت حقوقی و ارجاع در زمینه‌های مهاجرت، استانداردهای استخدامی و قانون فقر به نوآمدهاگان کم-درآمد (بدون توجه به وضعیت قانونی آنها)، مهاجران و پناهندگان ارائه می‌کند.

1720 Grant Street, 2nd floor

Vancouver, B.C. V5L 2Y7

تلفن: 604-254-9626 فکس: 604-629-0061

www.mosaicbc.com

حقوق چند زبانی

(Multilingolegal.ca)

منابع آموزش حقوق همگانی بی.سی. را به نه زبان مختلف ارائه می‌کند (عربی، چینی، انگلیسی، فرانسوی، کره‌ای، فارسی، پنجابی، اسپانیایی و ویتنامی). این انتشارات برای دانلود موجودند.

www.multilingolegal.ca

(People's Law School) مدرسه حقوق مردم

کلاسهای رایگان برگزار می‌کند و جزوهای آموزشی در باره قانون منتشر می‌کند. خدمات و نشریه‌هایی را به چندین زبان ارائه می‌کند.

150-900 Howe Street

Vancouver, B.C. V6Z 2M4

تلفن: 604-331-5400

www.publiclegaled.bc.ca

برنامه دفاع حقوقی کارگران کشاورزی

(PICS Agricultural Workers' Legal Advocacy Program)

این برنامه برای این منظور تدوین شده است که به کارگران بخش کشاورزی که با موانعی چندگانه روبرویند کمک کند و آنها را در مواجهه با موضوعهای حقوقی مربوط به بیمه کار، هیأت غرامت کارگران، تأمین سالخوردگان، مکمل درآمد تضمینی و پرونده‌های شکایت از کار افتادگی و نیز در مورد عدم پرداخت دستمزدشان کمک کند.

205-12725 80th Avenue

Surrey, B.C. V3W 3A6

604-596-7722

www.pics.bc.ca

دفتر راهنمایی کارگران

(Workers' Advisor Office)

به کارگرانی که بر سر ادعای غرامت خود با ایمنی کار بی‌سی (WorkSafeBC) مشکل دارند کمک ارائه می‌کند.

تلفن: 1-800-663-4261

www.labour.gov.bc.ca/wab

دسترسى خيره

(Access Pro Bono)

با ارائه خدمات رایگان در بی‌سى، دسترسى مردم به عدالت قضایى را بهبود مى‌بخشد.

تلفن: 604-482-3195

www.accessprobono.ca

مرکز حقوقى ویکتوریا (دانشجویان حقوق دانشگاه ویکتوریا)

(Victoria Law Centre—UVIC Law Students)

راهنمایی، کمک و وکالت را به کسانی که توانایی وکیل گرفتن ندارند ارائه می‌کند.

225-850 Burdett Ave.

Victoria, B.C. V8W 0C7

تلفن: 250-385-1221

www.thelawcentre.ca

انجمن کارگران خانگی وست کوست

(West Coast Domestic Workers Association)

انجمن WCDEA انجمنی غیر انتفاعی است که کمک حقوقی رایگان را در قالب دفاع، حمایت و مشاوره به پرستاران خانگی در بریتیش کلمبیا ارائه می‌کند.

302-119 West Pender Street

Vancouver, B.C. V6B 1S5

تلفن: 604-669-4482

تلفن رایگان: 1-888-669-4482

www.wcdwa.ca

سازمانهای اجتماعی (COMMUNITY AGENCIES)

لیست زیر فهرست کاملی از خدمات و سازمانهای مربوط به تازهواردان در بریتیش کلمبیا نیست.
AMSSA، پرسمان بی.سی (Enquiry BC)، خدمات کانادا، کتاب سرخ، خط اطلاعات تلفنی بزه‌دیده و PovNet can همگی اطلاعاتی را در باره خدمات و سازمانهای موجود فراهم می‌کنند.

همبستگی انجمن‌های چند فرهنگی و سازمانهای خدماتی بی.سی (AMSSA)

AMSSA ائتلافی از بیش از 80 سازمان است که برنامه‌های چند فرهنگی و خدمات اسکان مهاجران را در سطح بی.سی. اجرا می‌کنند. AMSSA می‌تواند شما را به یک سازمان سکناگزینی در محل معرفی کند.

لوئر مین لند: 604-718-2780
سایر جاهای بی.سی.: 1-888-355-5560
www.amssa.org

خدمات حمایت از زنان کتک خورده (Battered Women Support Services)

BWSS به حمایت، دفاع، اطلاع‌رسانی و همراهی با زنانی می‌پردازد که خشونت دیده‌اند و نیز کسانی که کارشان به سیستم قضایی کشیده شده است. برنامه دفاع حقوقی BWSS همچنین در مواجهه با دستگاههای دیگر مانند کمک درآمد و حفاظت کودک نیز خدمات دفاعی ارائه می‌کند. دفاع حقوقی BWSS راهنمایی حقوقی نمی‌دهد.

خط بحران و دریافت شکایت: 604-687-1867
خط اداری: 604-687-1868
تله تایپ: 604-687-6732
www.bwss.org

خدمات بی.سی (Service BC)

خدمات دولت استانی بی.سی اداره‌ای است که به شما کمک می‌کند تا به برنامه، خدمات یا شخص مورد نظرتان در دولت استانی بی.سی دسترسی پیدا کنید.

لوئر مین لند: 604-660-2421
ویکتوریا: 250-387-6121
سایر نقاط بی.سی: 1-800-663-7867
تدد – لوئر مین لند: 604-775-0303
تدد – سایر نقاط بی.سی: 1-800-661-8773
www.servicebc.gov.bc.ca

برنامه چند فرهنگی کمک به بزهدیده موزاییک

(MOSAIC Multicultural Victim Assistance Program)

برنامه خدمات بزهدیده حمایت‌های چند زبانی و حساس فرهنگی را به بزهدیدگان جنایت، صرفنظر از دخالت یا عدم دخالت پلیس/دستگاه قضایی، ارائه می‌کند. آنها خدمات زیر را به مهاجران، پناهندگان و نوآمدها با هر پسزمینه و سابقه‌ای ارائه می‌کنند: اطلاعات مربوط به عدالت و دستگاه قضایی، دفاع و هواداری، همراهی و آموزش همگانی. کارکنان با گوش دادن و کمک به شما در چاره جویی برای درد و ناراحتی خود پشتیبانی عاطفی را نیز فراهم می‌کنند.

1720 Grant Street, 2nd floor

Vancouver, B.C. V5L 2Y7

تلفن: 604-254-9626 فکس: 604-254-3932

www.mosaicbc.com

برنامه مشاوره توقف خشونت موزاییک

(MOSAIC Stopping the Violence Counselling Program)

برنامه مشاوره توقف خشونت (STV) مشاوره فردی و گروهی را به زنان بدرفتاری دیده می‌دهد. برنامه STV برای زنانی است که خشونت جسمی و / یا جنسی متحمل شده‌اند، و همچنین برای زنانی است که با پیامدهای دراز مدت روان-زخمهای مانده از دوران کودکی، از جمله بدرفتاری در اوان کودکی دست به گریبانند. مشاوران STV دانش و مهارت لازم را برای کمک کردن به زنانی که در اثر خشونت و بدرفتاری ضربه روحی دیده‌اند دارند. آنها همچنین آموزشهای ویژه‌ای دیده‌اند تا با جامعه‌های چندفرهنگی، زنان دارای زبان و سابقه‌های متفاوت کار کنند.

1720 Grant Street, 2nd floor

Vancouver, B.C. V5L 2Y7

تلفن: 604-254-9626 فکس: 604-254-3932

www.mosaicbc.com

مرکز بهداشت اجتماعی (REACH Community Health Centre)

مرکز چند فرهنگی خانواده (MFC)

(604) 254 6468

1145 Commercial Drive, Vancouver, BC V5L 3X3

ایمیل عمومی: info@reachcentre.bc.ca

www.reachcentre.bc.ca

بی‌سی 211

(BC 211)

راهنمای آنلاین در باره سازمان‌ها و خدمات محلی، اجتماعی و دولتی در سراسر لوئر مین‌لند.

www.bc211.ca

سرویس کانادا

(Service Canada)

سرویس کانادا شبکه‌ای برای ارائه خدمات و اطلاعات دولت فدرال است.

www.servicecanada.gc.ca

انجمن چند فرهنگی خدمات حمایتی خانواده ونکوور و لاونر مینلند
(Vancouver & Lower Mainland Multicultural Family Support Services Society)

5000 Kingsway Plaza III
#306-4980 Kingsway, Burnaby
B.C. V5H 4K7
تلفن: 604-436-1025 فکس: 604-436-3267
www.vlmfss.ca

پیوند بزه‌دیده‌ی بی‌سی
(VictimLINK BC)

اطلاعاتی را در باره سازمانهای اجتماعی محلی در اختیار بزه‌دیدگان می‌گذارد.

تلفن رایگان: 1-800-563-0808
تله تایپ: 604-875-0885 یا متن: 604-836-6301
VictimLINK: www.victimlinkbc.ca

منابع مدافعه‌ی حقوقی PovNet

فهرست جامعی از گروههای هواداری کننده موجود در بریتیش کلمبیا، همچنین منابع مفیدی را در اختیار مدافعان حقوقی، گروههای اجتماعی و همگان را در اختیار می‌گذارد.

www.povnet.org